

Teplo musí být zejména u srdce

SEDLČANY „Nechcete taky protáhnout kolečka na parketu?“ vyzývaly aktivizační pracovnice své svěřence zvesela. V pátek osmadvacátého dubna totiž v Domově Sedlčany slavnostně stavěli máj. „Včera jsme opékali špekáčky a pálili čarodějnice. Na dnešek si děvčata z druhého odděle-

ní připravila májový program,“ vysvětluje Hana Kubištová, vedoucí sociálního úseku Domova za své kolegyně. Ty jsou totiž doslova v jednom kole.

V zeleném, pentlemi vzdobeném parčíku, po slavnostním vztyčení májky totiž vyvádějí do kola seniory

Pokračování na straně 9

Vladimíra Křenkova považuje noční prohlídky zámku po stopách Sidonie Nádherné za ty nejvíc působivé

VRCHOTOVY JANOVICE Kastelánka zámku Vrchotovy Janovice Ludmila Fiedlerová připravuje společně s osvědčenými školami takzvané řetězové provádění. Jde o 26. ročník akce, kdy se na několik dnů ze žáků stanou průvodci historií a v jednotlivých místnostech si návštěvníky po odvyprávění své části textu řetězovitě předávají. Od 4. do 8. května se role ujme skupina žáků z pražského gymnázia a od 17. do 21. května tu bude možné potkat v dobových kostýmech a slavnostním oblečení žáky 2. ZŠ Propojení ze Sedlčan.

Brepty, posmrtná maska i „zaláskování“

„Jakousi školní patronkou této aktivity je Vladka Křenková, ředitelka ZUŠ Sedlčany. Letos do Vrchotových Janovic jede se žáky jedné devítky moje kolegy-

ně Eva Jiráková,“ uvedl k chystané akci Jaroslav Nádvorník, ředitel školy Propojení. Potvrdil, že se na zámku objevuje jen

Pokračování na straně 7

Při hostině na zámku stoly přetékalý ukrajinskými specialitami

Jímavý zpěv ukrajinské hymny doprovodila na housle Veronika. Foto: J. Trojanová

OSEČANY Poslední aprílový den přál svým mírným sluncem a přibývajícím zelením pozvání, které obdrželi naši noví sousedé na zámek v Osečanech. Pět stánků s národními ukrajinskými specialitami nestačilo zájmu lidí z regionu, kteří chtěli podpořit tuto benefiční akci pro uprchlíky a povětšinou

si sem vyjeli na oběd.

Stoly přetékalý pirohy se zelím a houbami, paštikami, saláty šuba či z mladého zeli, játrovou pomazánkou, vareniki, rohlíky, zrazi, holubci, sýrníky, jablečnými palačinkami a už před polednem se jen zaprášilo po boršči v nejrůznějších krajo- vých obměnách, kupří-

kladu zeleném. Dobrotu připravily ženy různých profesí – například farmaceutka, obchodní manažerka, sanitárka, ředitelka obchodního domu, farmářka, studentka, účetní, advokátka, obchodnice, ředitelka jazykové školy. Zájem o krajo- vých speciality a ocenění kulinařských

Pokračování na straně 10

Pátý ročník Veteránů prvomájových Petrovic přilákal stovky návštěvníků

PETROVICE První květnový den byl pro fanoušky motorsportu i veteránů svátkem. Popáté se na petrovickém náměstí konala oblíbená akce – Veteráni

prvomájových Petrovic, kterou pořádá Automotoklub Milevsko v čele s Jaroslavem Šrůtem. Akci si nenechaly ujít stovky

Pokračování na straně 13

Samička motáka létá v Bělorusku, sokol zahynul

HRACHOV Dva dravce se pokusila v letošním roce navrátit po ošetření zpět do přírody Ochrana fauny v Hrachově.

V prvním případě šlo o samičku motáka, která měla řeznou ránu na volátku a byla u ní nutná

operace. Zdařila se, pták začal znovu přijímat potravu a létat. Moták byl před vypuštěním vybaven vysílačkou, aby ho bylo možné průběžně monitorovat. „Vypustili jsme ho nad Hrachovem a sledovali jeho

Pokračování na straně 4

ČESKOMORAVSKÝ BETON
HEIDELBERGCEMENT Group

BETONÁRNA
ČERVENÝ HRÁDEK
PRODEJ BETONU A KAMENIVA
725 635 401
www.transportbeton.cz

Nemocnice Sedlčany investiční akce letos neomezí

SEDLČANY Mediterra Sedlčany, která provozuje dlouhodobě sedlcanskou nemocnici a je součástí skupiny VAMED MEDITERRA, letos – i přes složitost situace – vlastní plánované investiční akce nijak neomezí.

„Pokračujeme v pravidelné modernizaci přístrojového vybavení. Již jsme zakoupili čtyři nové ventilátory pro umělou plicní ventilaci, čtyři kusy antidekubitních systémů pro prevenci proleženin,“ uvedl Filip Zitko, provozní ředitel nemocnice. To ale není vše. Toto zdravotnické zařízení bude mít k dispozici nové profesionální pračky a sušičky a vozový park vylepší nový sanitní vůz. „Minulý

týden jsme dokončili rekonstrukci prostor kuchyňky zaměstnanců oddělení následné péče a denní místnost pracoviště rentgenu, včetně nového vybavení. V příštích dnech začne rekonstrukce centrálního skladu. Jsem rád, že ze strany zaměstnanců máme na výsledek obou akcí pozitivní ohlasy,“ pokračoval ředitel. Potvrdil, že plán počítá také s investicemi do nové infuzní techniky. „Ve fázi výběrového řízení jsme v případech pořízení nových antidekubitních matrací na oddělení dlouhodobé péče a na rekonstrukci kuchyňky na oddělení následné intenzivní péče,“ podotkl.

Ředitele Zitka příliš

nezaskočilo, že společný projekt revitalizace objektu zastupitelé Sedlčan s ohledem na finanční situaci městského rozpočtu a prudký nárůst cen, pozastavili. „Nícméně v letošním roce město dokončí sanační práce na budově ředitelství a suterénu budovy č. 160. Velkým tématem v následujících letech bude rekonstrukce datových sítí a elektroinstalace,“ avizoval. Ocenil, že sedlcanská radnice v současné době řeší přípravu projektové dokumentace pro nové rozvody silnoproudu. „My budeme ve spolupráci s městem řešit datové rozvody,“ dodal Zitko.

Marie Břeňová

Duben byl velmi chladný

SVATÝ JAN Letošní a loňský duben byly na Svatojanskú nechladiějšími za sledovaných deset let. Průměrná měsíční teplota byla letos 6,56°C, vloni jen 5,82°C. To je hluboko pod desetiletým průměrem a jen poloviční hodnota teplotního rekordmana,

kterým byl rok 2018, kdy měsíční průměr ukázal hodnotu 13,65°C. V posledních dvou letech bylo v dubnu bezkonkurenčně nejvíce chladných a mrazivých dnů.

Ačkoliv na duben spadlo dost srážek (28,9 mm), což je druhá nejvyšší hod-

nota za deset let, v celkovém srážkovém úhrnu od začátku roku (61,7 mm) je to stále poslední místo v tabulce, tedy největší sucho za posledních deset let. Vyplývá to z čerstvých dat amatérské meteorologické stanice Miroslava Votruby.

-red-

Hospodaření a navržené změny byly hlavními tématy radních

SEDLČANY I když podle upozornění sedlcanského starosty Miroslava Hölzela nejsou výsledky v hospodaření města za první tři měsíce letošního roku příliš vypo- vídající, shrnul je v několika údajích. Hospodaření města a návrh rozpočtové změny číslo 2 byly také ve středu 20. března hlavními tématy jednání městské rady.

„V příjmové části jsme dosáhli za první čtvrtletí částky 70,8 milionu korun, což představuje naplnění 33,8% a ve výdajové 38,8 milionu, to je 18,7% ročního rozpočtu. Znamená to výrazný přebytek hospodaření 32 milionů korun. Nejedná se však o přebytek v pravém slova smyslu, ale o nečerpání peněz na některé investiční akce, které se teprve připravují nebo rozjíždějí,“ upozornil starosta. Za důležité označil, že v příjmové části byly daně za čtvrt roku plněny na 25% a představují tak téměř 32 milionů korun. „Je to signál, že se budou i v další části roku naplňovat tak, jak jsme předpokládali. Doufáme, že nás nějaký nečekaný propad nedostane do problémů v druhém pololetí nebo v závěru roku,“ doplnil komentář ke stavu městské kasy Hölzel.

„Zároveň jsme na radě města přijali i rozpočtové opatření číslo 2. Víme, že po rozpočtovém opatření číslo 1 byly příjmy navýšeny o 214 tisíc korun a po rozpočtovém opatření číslo 2 dosáh-

nou 209,88 milionu korun. Navýšení je dáno kapitálovými příjmy a penězi za prodej pozemku. Především jde ale o věcná břemena za ukládání sítí, která jsou zpeněžována výrazně více než tomu bylo v minulosti. Ceník města není ovšem uznáván energetickými sítěmi – ČEZ používají ze zákona jiný systém přepočtu. Ale i s touto výjimkou jde o výrazně víc peněz, než jsme dostávali. Také jsme započeli drobnou dotaci 24 tisíc korun na pěstební činnost v lesích,“ informoval starosta. Hlavním důvodem rozpočtového opatření číslo 2 však byla reakce radních na navýšení investice o 1,28 milionu korun z důvodu výstavby veřejného osvětlení v osadě Libiň a 240 tisíc bude stát pokládka optických kabelů v ulici Na Potůčku a Příkrá. „K akci jsme se připojili proto, abychom kabely pro naše internetové připojení a především pro kabelový systém vložili do země a nebyly vedeny po sloupech veřejného osvětlení,“ okomentoval navrženou změnu.

Pokud zastupitelé rozpočtové opatření schválí, měl by být rozpočet na výdajové straně upraven na 209,79 milionu korun. To znamená, že přebytek rozpočtu se dostane na pouhých 90 tisíc korun. Starosta však zároveň poznamenal, že výsledek by měl v brzké době vylepšit prodej bývalé úpravny vody v Kosově Hoře.

Marie Břeňová

Příměstskými tábory škola pomáhá rodičům

DUBLOVICE Základní škola pomáhá zaměstnaným rodičům v době letních prázdnin nabídkou příměstských táborů. Jeden turnus je od 11. do 15. července a druhý od 18. do 22. července.

„Příměstské tábory se společností Attavena pořádáme již druhým rokem. Vloni jsme chtěli tímto způsobem pomoci rodičům o prázdninách, kdy byly školy zavřené. Letos o ně opět projeví zájem. Funguje to tak, že naše škola poskytne prostory, o ostatní

se stará Attavena. Pobyt na táboře je zdarma, děti si hradí pouze obědy,“ uvedla ředitelka dublovické školy Věra Burianová. „Program začíná již v 7 hodin a končí v 17 hodin a je přizpůsoben místním podmínkám. Vždy ale platí zásada, že je kreativní, zábavný a bezpečný,“ dodala a doplnila, že příměstské tábory jsou určeny pouze pro jejich žáky prvního stupně a podmínkou je, že rodiče musí být zaměstnaní.

Marie Břeňová

Duben		2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
meteoro- logické dny	letní – teplota max. rovná nebo vyšší 25 st. C	2					5	2			
	chladné – teplota max. nižší jak 10 st. C	9	5	9	7	10		5	3	12	10
	mrazivé – teplota min. nižší jak 0 st. C	7	2	8	5	3	1	3	7	13	13
teplota v st. C	nejnižší v měsíci	-3,40	-3,50	-4,20	-2,10	-3,10	-0,70	-1,10	-6,90	-4,20	-3,90
	dne	8.	17.	7.	2.	21.	7.	2.	1.	6.	20.
	nejvyšší v měsíci	26,20	22,40	22,00	24,70	22,90	27,70	26,60	22,40	21,80	20,60
	dne	26.	26.	25.	5.	10.	21.	26.	28.	1.	14.
	měsíční průměr	8,51	10,08	8,14	8,10	7,79	13,65	10,26	10,15	5,82	6,56
srážky v mm	za měsíc	13,10	22,10	21,90	17,50	55,90	13,70	14,30	27,30	13,10	28,90
	nejvyšší v měsíci	6,00	8,40	8,60	4,40	13,90	6,80	7,60	15,70	3,80	8,40
	dne	19.	28.	28.	16.	28.	23.	29.	29.	12.	24.
	úhrn od počátku roku	105,40	64,10	70,50	103,40	113,80	78,20	102,50	119,00	86,20	61,70
	deštivé dny v měsíci	8	9	9	13	15	5	4	4	14	13
vítr v m/s	nejvyšší náraz větru v měsíci		13,10	12,30	10,50	13,00	11,70	13,20	7,10	7,90	11,90
	dne		14.	1.	26.	19.	12.	23.	14.	5.	7.

Zástupci Sedlčan oplatili Dobrušce podzimní návštěvu s výměnou zkušeností

SEDLČANY/DOBRUŠKA

Do Dobrušky odcestovali ve čtvrtek 21. dubna zástupci Sedlčan, konkrétně starosta Miroslav Hölzel, jeho zástupce Zdeněk Šimeček, Jiří Daněk, jednatel Sedlčanských technických služeb a Ondřej Sůva, jednatel Městské tepelárenské společnosti.

Návštěva na oplátku

„Jednalo se o přátelské setkání s výměnou zkušeností. Starosta Dobrušky Petr Lžíčar navštívil naše město na podzim minulého roku. Součástí jeho návštěvy byla exkurze i prohlídka technických služeb, sběrného dvora, skládky, překládací stanice a všeho, co s tím souvisí. Dále se starosta Lžíčar zajímal o centrální tepelné zdroje ve městě, o kogenerační jednotky a jejich přínos. Proto jsme se také my v Dobrušce zaměřili z větší části na jejich tepelnou. V současné době na ně nedopadá nárůst plynu. Plyn v jejich případě tvoří jen třicet procent topného média. V roce 2018 uvedli do provozu nový kotel, v němž spalují štěpku. Město srovnatelné velikosti s tím našim leží v podhůří Orlických hor a této komodity proto mají dostatek – částečně ze svých lesů a zčásti nákupem od jiných dodavatelů,“ informoval starosta Hölzel a připomněl, že i v Sedlčanech se zvažovalo v minulých letech štěpkové hospodářství, ale závěr byl ten, že v oblasti neexistuje takový dodavatel, kte-

rý by garantoval štěpku v požadovaném objemu. „Kromě toho by nešlo o malou investici,“ podotkl. Za další výhodu Dobrušky označil, že štěpku mají možnost skladovat na okraji města v blízkosti hlavní silnice. „Štěpka, když se zaparí, je dost cítit a neumím si představit reakce obyvatel, kdybychom takový náklad pravidelně přepravovali městem a skladovali topivo blízko našich centrálních zdrojů tepla,“ upozornil Hölzel na některé zásadní složitosti.

Sedlčanské technické služby mají oproti Dobrušce daleko pestřejší spektrum činností. „Jejich technické služby jsou rozpočtovou organizací a na rozdíl od naší organizace nemají ani právní subjektivitu. Jejich služby se soustřeďují jen na úklid a sekání trávy na veřejných prostranstvích. Nezabývají se svozem odpadů a dalšími činnostmi a v současné době se zabývají vybudováním nového areálu technických služeb, jde však o vizi, která je zřejmě v nedohlednu,“ doplnil starosta Hölzel.

Bazén polyká miliony

„Byli jsme se podívat i na sportoviště. Dozvěděli jsme se, že plavecký

krytý bazén, který v Dobrušce v 80. letech minulého století vybudovali, jim dělá nemalé starosti. Je v havarijním stavu a jen jeho rekonstrukce by prý vyšla na 100 až 150 milionů korun. Je to typický příklad toho, v jaké situaci se ocitají menší města, která podobná zařízení mají a provozují. Starosta Dobrušky nám zdůraznil, abychom se vyvarovali investice do „plavečáku“. Ročně prý doplácí z rozpočtu na provoz pěti i více milionů korun,“ okomentoval reálný stav Hölzel. Přesto označil Dobrušku za dynamicky se rozvíjející město. „Navštívili jsme jejich sportovní areály, které mají koncentrované v jedné lokalitě – tři fotbalová hřiště, tenisové kurty a víceúčelová hřiště... A v současné době tam staví například novou sportovní halu,“ sdělil další poznatek.

Rodný domek Františka Vladislava Heka čili literárního F. L. Věka si delegace ze Sedlčan neprohlédla. Měla ale možnost vidět v historické budově radnice malířské prvotiny významného malíře Františka Kupky (1871–1957) ze sbírky Vlastivědného muzea v Dobrušce.

Marie Břeňová

V neděli 1. května uplynulo šest let, kdy nás navždy opustil náš milovaný manžel, tatínek, syn a kapelník pan

Václav Calta

ze Sedlčan.

S láskou vzpomínají rodina, přátelé a muzikanti.

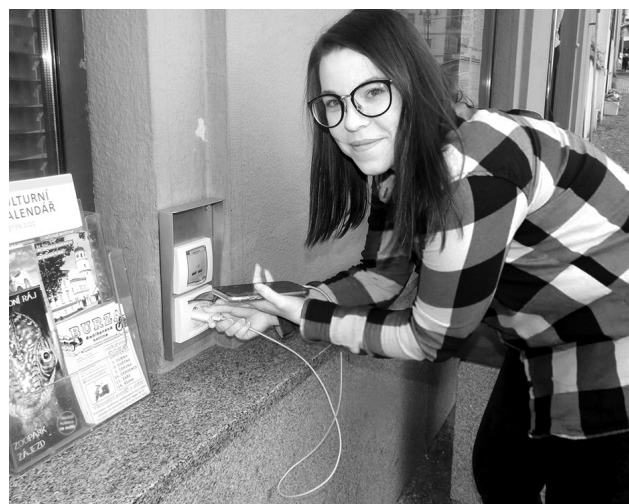

Lavička už je připojena

SEDLČANY V nouzi pomůže majitelům elektrokol a mobilních telefonů zařízení, které bylo instalováno hned vedle masivní lavičky před vchodem do Turistického informačního centra (TIC) na sedlčanském náměstí.

„Ano, lavička už je připojena,“ potvrdil infor-

jak je tomu zvyklý. „Služba je bezplatná,“ dodala Křivská. Během dobíjení baterie si může návštěvník odpočinout na lavičce, přečíst si noviny nebo turistické informace, zorientovat se v mapě a nabídce výletních tras... „Je na něm, kolik času u TIC stráví, ale předpokládáme, že nepř-

Lucie Kaderková předvedla, jak snadno lze opět zprovoznit mobilní telefon.

maci Ondřej Vodňanský, vedoucí oddělení informační a komunikační technologie Městského úřadu Sedlčany. Markéta Křivská, vedoucí TIC, podotkla, že nejde o nic složitějšího a stačí, aby uživatel připojil nabíječku do sítě,

jde o hodiny, ale o minuty – spíš je to nouzovka, aby mohl dojet do cílového místa nebo si zatelefonovat, kam potřebuje,“ dodala s tím, že případné zneužití by měly ohlídat instalované kamery.

Marie Břeňová

Radní odmítli nabídku na zřízení meteorologické stanice

SEDLČANY Rada města zamítla nabídku, která se týkala provozování meteorologické stanice v Sedlčanech. Byla součástí projektu Počasí Česká Sibír a podnikatelský subjekt požadoval 35 tisíc korun s tím, že za služby bude účtovat každý měsíc čtyři tisíce korun.

„Shodli jsme se v radě, že jde o komerční nabídku. Počasí je sledováno na Ru-

dolci, kde si pozorování nasmloval Český hydrometeorologický ústav. Nevidíme důvod, proč bychom měli platit za další místní pozorování. Považovali bychom to za neracionálně vyhozené peníze,“ uvedl sedlčanský starosta Miroslav Hölzel s tím, že v současné době je už také možné zjistit základní meteorologická data prostřednictvím webu.

Marie Břeňová

Ředitelka Burianová: Naši školáci vidí realitu války, sedí ve třídě s dětmi, které před ní utekly

DUBLOVICE Do dublovické základní školy je v současné době zapsáno sedm ukrajinských dětí. „Po jednom jsou v prvním a ve třetím ročníku, po dvou ve čtvrtém i v pátém a jedno pětileté dochází do mateřské školy,“ upřesnila Věra Burianová, ředitelka školy.

Změny u dětí jsou patrné...

Ředitelka potvrdila, že postupně se ukrajinští školáci zapojují do výuky. „Někteří rychleji, jiní pomaleji. Je to zcela individuální. Ze začátku byly menší děti vyděšené, zakřiknuté, odmítavé a naopak jedna holčička z první třídy se chovala agresivně. Když zjistily, že je zde pro ně zcela bezpečné prostředí, postupně si v kolektivu všechny zvykly,“ dodala. Výraznou změnu zaznamenala Burianová zvláště u šolačky v nejnižším ročníku, kde sama působí. Vyjádřila to stručně slovy: „Vidím na děvčeti, jak je veselejší, moc se jí líbí, když máme aktivity venku v přírodě. Přijde se obejmout, již nemá strach. A také říkala, že u nás ve škole jsme hodní, její pan učitel tak hodný nebyl.“

Spolužáci se snaží pomáhat

Zhodnotila, že noví žáci

se výborně zapojují v hodinách matematiky, ti starší dobře zvládají anglický jazyk, některé baví výtvarná výchova a tělocvik. „Složitější je to v případě českého jazyka. V tomto předmětu se zaměřujeme na porozumění českým slovům a pokynům,“ podotkla. Zároveň ocenila, že oba „páťáci“ už velmi dobře rozumí a slušně mluví česky. „Naše české děti také jiný cizí jazyk vnímají a umí už některá ukrajinská slovíčka,“ doplnila. Zdůraznila, že české děti ukrajinské azylanty přijaly velmi vstřícně a snaží se jim pomáhat. Uvědomují si, že sedí ve třídě se svými vrstevníky, kteří před hrůzami války utekli a musí se se svými vzpomínkami, ztrátou domova a novou situací umět vyrovnat. „Není to jednoduché. Ukrajinské děti jim vypráví o místech, odkud k nám přišly,“ zmínila.

S jídlem je to složitější

Ředitelka Burianová přidala i osobní postřeh z oblasti stravování: „Odpověď na otázku, co ukrajinským dětem chutná, je trochu složitější. V oblíbenosti vítězí sladká jídla. Ale obecně řečeno, některé jedí velmi málo a některé téměř vůbec. Postupně se i tohle také zlepšuje.“ Potvrdila, že obědy

jim hradí obec Dublovice. Jak to bude s těmito strávníky během letních prázdnin, zatím neřešili. „Vaříme i pro cizí strávníky, nebyl by problém si oběd zakoupit v době, kdy bude školní jídelna v provozu. Ale ještě jsme toto téma neřešili,“ připustila. Škola a rodiče českých dětí byli solidární i v případě školních pomůcek na výuku a ukrajinským školákům je uhradili.

Společně byli v Hrachově

Ředitelka Burianová vždy zvažuje, jaké aktivity mimo školní budovu jsou pro ukrajinské školáky vhodné a naopak ke kterým je nepřizvou. Do plaveckého bazénu v Příbrami nebo do školy v přírodě s nimi nejezdí. „Na plavecký výcvik máme plně obsazený autobus a škola v přírodě by byla komplikovaná, a to z hlediska odloučení od rodiny a také z důvodu, že pokud dítě onemocní, musí si rodiče pro něj dojet a to by byl velký problém,“ uvedla. „Zapojujeme je ale do jiných akcí, například v pátek 22. dubna na Den Země s námi ukrajinské děti byly v Hrachově na exkurzi a při návštěvě Ochrany fauny ČR s námi plnily podle svých možností úkoly na přírodovědné stezce,“ dodala.

Marie Břeňová

Samička motáka létá v Bělorusku, sokol zahynul

Dokončení ze strany 1 pohyb. Delší dobu pobýval v Čechách, potom zamířil do Ruska, odtud přelétl do Běloruska, kde se zdržuje dosud a je v pořádku,“ uvedl aktuální informaci Pavel Křížek, ředitel této obecně prospěšné společnosti.

Sokol, který si poranil v polovině ledna křídlo o dráty vysokého napětí,

takové štěstí neměl, třebaže rentgenové vyšetření prokázalo, že je křídlo jen pomohodněné, nikoliv zlomené. Za dost velké pozornosti médií se sokol vydal za přítomnosti Hany Moučkové, starostky České obce sokolské, 24. února na svůj první potírazový let. Vše nasvědčovalo, že je v dobré kondici. Také on byl vybaven vysílačkou. „Dokázal dobře

létat, pohyboval se v okolí Vltavy ve skalách a u rybníku Musík. Zřejmě měl poškozené nějaké vazivo, což vyšetření neodhalilo a nedokázal si sám zajistit potravu. Po deseti dnech zahynul. Na místo jsme dojeli a vysílačku z něj sňali. Udělali jsme pro záchranu vše, co jsme mohli, ale je to příroda,“ komentoval Křížek příběh, který neskončil happy endem. **Marie Břeňová**

Po dvou letech se Kamýk znovu roztančil. A tančila i Ella!

KAMÝK NAD VLTAVOU Tradiční vystoupení folklórního souboru pod májkou se z všeobecně známých důvodů loni nekonalo. Přitom by se bývalo slavilo 25. výročí, co v Kamýku nad Vltavou soubor vznikl. O to víc si to letos užili jak tanečníci, tak publikum.

V některých letech krom Kamýčku (později i Kamýčanu a Minikamýčku)

nu – děti či vnoučata – nebo svou milou, a tak je plno na place i v okruhu kolem něj. Po letech mohu napsat „vidět i svého milého“, neboť mezi malíčkými přibyl i chlapec. O Minikamýček je stále větší zájem, a tak o dorost do budoucna nebude nouze. Slzičku dojetí uronily asi nejenom babičky roztomilých minitanečníků.

Veškeré publikum dojala

Ella Fekoňová se za asistence „souboráka“ Josefa Melichara a s pomocí speciální pomůcky alespoň na chvíli postavila na nohy.

vystupovali i hosté, takže jednou současně tančilo osm besedních kolon, tedy 64 osob. Letos byly sice jen čtyři kolony, ale i tak – 32 osob, to není tak malé číslo.

Důležité je, že v posledních letech si na břehu Vltavy pod máji zatančí všichni, kdo mají zájem. „Souboráci“ (ti, kdo pravidelně nacvičují nové tance a jezdí s nimi po vystoupeních), i „besedáči“ (ti, kdo každoročně opráší své znalosti České besedy a s radostí si v předvečer prvního máje skočí) své bližní na závěr vyzvou do kola a tančí se různé lidové tance, při nichž je možná výměna partnerů. Člověk se zde potká i s těmi, co by jinak ani neměli šanci vidět. A je legrační, když vysoká starší dáma vyfasuje pětiletého kavalíra. Není důležité kdo s kým, ale jak. Respektive, zda se vše děje s humorem a s radostí.

O tu zde ani letos nebyla nouze. Českou besedu tradičně tančí nejen „souboráci“, ale zástupci snad ze všech rodin. Není divu, že přibývá i obecnstva. Každý chce vidět svou droboti-

radost sedmileté Elly, která se tance zúčastnila na svém vozičku. A překvapením pro všechny bylo, když za pomoci asistenta-tanečníka tančila i mimo vozík.

Vtipné choreografie vedoucí souboru Jarky Špačkové tak umožnily tančit všem, kdo jen trochu mohou, pokud skutečně chtějí. A jaké má po letošním tanečním rejji pod májkou dojmy a pocity? „Jsem ráda, že se vystoupení vůbec mohlo uskutečnit. A Českou besedu jsme tančili už po jednadvacáté! Mam velkou radost, že si děti zvykly vystupovat před spoustou lidí. Tančení jim jde lépe a lépe, a jejich obavy, že něco zkazí, ubývají. Starší děti pomáhají mladším a vzniká dobrý tým,“ radovala se Jarka Špačková. „Jen škoda, že sotva si na sebe přivyknou, přijdou prázdniny,“ povzdechla si se smíchem. „Ale do té doby máme před sebou ještě nové choreografie a perný trénink.“

Jistě se vše zúročí jako při všech předchozích úspěšných vystoupeních.

Hanka Synková

Prodám palivové dřevo měkké 900 Kč/prms
a tvrdé 1 300 Kč/prms nařezané a naštěpané.
Dovoz zdarma. Tel.: 730 529 545

- **Koupím les nebo pole jakékoliv výměry.** Tel.: 730 529 545. 93/22
- **Pronajmu garsoniéro 1+kk, solidní jednání a platební historie.** Tel.: 732 279 705. 94/22
- **Prodám dvě křesla Poäng (IKEA), tmavě hnědá kostra, bílý sedák (200 Kč/ks – i jednotlivě).** Tel.: 608 543 848. 95/22
- **Muž 60/170 hledá ženu k vážnému seznámení.** Tel.: 705 107 205. 96/22
- **Prodám Citroën Saxo 1.1, najeto 116 000 km, STK do 06/23, cena dohodou.** Tel.: 725 821 644. 97/22
- **Koupím moped Stadion/Jawetta/Pionýr.** Tel.: 771 221 112. 98/22
- **Koupím srovnávačku/hoblovku s protahem KDR nebo ROJEK aj. stroje do truhlářské dílny.** Tel.: 774 707 147. 99/22

**Řádková
inzerce
15 Kč/řádek**

- **Prodám kůzlata, kuřata a králíky.** Tel.: 608 408 009. 100/22
- **Šití a opravy oděvů s láskou k řemeslu.** Jmenuji se Věta, pocházím z Ukrajiny a mému synovi je 11 let. Nyní bydlím na Sedlčansku. Jsem už 20 let švadlenou. Pokud budete potřebovat mé služby, kontaktujte mě, budu vám vděčná. Tel.: 605 870 736. 101a/22
- **Шить и ремонтировать одежду с любовью к ремеслу.** Меня зовут Вета, я из Украины, моему сыну 11 лет. Сейчас я живу в Седльчанах. Я работаю швеей уже 20 лет. Если вам нужны мои услуги, пожалуйста, свяжитесь со мной, я буду благодарна. Tel.: 605 870 736. 101b/22

**Nabídka
hotovostních
půjček**
od 4 000 do 70 000 Kč
vč. exekucí
Ivana Kolářová
Tel.: 607 851 926

Kominictví Tuháček

tel.: 777 811 898
kominictvi.tuhacek@seznam.cz

- čištění ○ frézování
- vložkování
- revizní zprávy ○ sanace
- stavby a opravy komínů
- zajišťování revize

Přijmu prodavače/prodavačku
do prodejny v Sedlčanech
Tel.: 602 437 479

MFC Invest 1. s.r.o.

hledá na HPP pro pracoviště v Sedlčanech
zodpovědné a spolehlivé zaměstnance:

- **VEDOUcí JATEK**
- **DĚLNÍK DO PROVOZU JATEK**
- **DĚLNÍK NA ZPRACOVÁNÍ DRŮBEŽÍHO MASA**
- **DĚLNÍK NA CHOV DRŮBEŽE**
- **MANIPULANT NA PŘÍPRAVU ZAKÁZEK A SKLADNÍK**

Nástup možný ihned
Tel.: 734 428 696

Krmiva Skalický – Luhy 19, Prosenická Lhota

Otevírací doba: Po–Pá 15–17, So 9–12

Po tel. dohodě kdykoliv: 736 446 094

Krmiva značek:

De Heus – Energys hobby

Venkov a tradice

VKS Pohledští Dvořáci a. s.

(Krmiva pro: drůbež, králíky, holuby, křepečky atd.)

VKS Pohledští Dvořáci a.s.
KRMNÉ SMĚSI, SLUŽBY ZEMĚDĚLSTVÍ

Střední odborné učiliště
Sedlčany, Petra Bezruče 364

vyhlašuje výběrové řízení
na pozici

UČITEL TĚLESNÉ VÝCHOVY A TECHNICKÝCH PŘEDMĚTŮ

Požadované vzdělání: vysokoškolské

Požadujeme: plnou způsobilost k právním úkonům, odbornou i pedagogickou kvalifikaci, bezúhonnost a zdravotní způsobilost

Nástup od 1. 9. 2022

Životopis zasílejte do 15. 5. 2022
na e-mail: reditel@sousedlcany.cz

Školní jarmark 14. května
8.30–12.00 hodin

**HASIČSKÝ SBOR MĚSTA
SEDLČANY**
společně s jednotkami JSDHO

**vás zvou na PROGRAM UKÁZEK
při oslavách svátku sv. Floriána 7. května**
Sportovní areál Mrskošovna

Program:

- 13.00–13.30** ukázka techniky používané u jednotek PO a IZS
Součástí výstavy bude vybavení jednotek HZS, jednotek obcí: Rožmitál pod Třemšínem, Sedlec, Dublovice, Petrovice, Neveklov a dalších okolních jednotek obcí
- 13.30–14.00** ukázka – cvičení
- 14.00–14.30** ukázky Mladých hasičů ze Sestrouně
- Součástí oslav je i výstava techniky nyní používané u jednotek PO, tak i té historické používané i v Evropě
- Ukázka vybavení hasičů
- Ukázky hašení hořlavých kapalin a jiných látek
- Požár hořlavé kapaliny – hašení práškovým hasicím přístrojem
- Ukázka vyprošťování z havarovaného vozidla ve spolupráci s ZZS
- Ukázka zásahu na hořící vozidlo

V šestnáctce obcí nebyl v uplynulém týdnu zaznamenán žádný výskyt

REGION O dalších 11 % klesl počet evidovaných případů koronaviru na Sedlčansku. V šestnácti obcích není podle oficiálních statistik nakažený nikdo. K nárůstu došlo ještě v Kamýku nad Vltavou, Koso- vě Hoře a Vrchotových Janovicích, dohromady jde ale pouze o šest případů.

V obci s rozšířenou působností Příbram bylo v pátek 29. dubna 209 nakažených. To je o 26 více, než tomu bylo předchozí sobotu. Tři lidé byli v nemocnici. Celkově zde byly provedeny 302 testy. Na Sedlčansku byli v ten den 53 nakažení, což je naopak o sedm méně, než při posledním sledování. Hospitalizovaní byli dva lidé. Pozitivita byla prokázána na základě 88 testů. Voticko mělo 12 nakažených, což je o jednoho více, než tomu bylo v sobotu 23. dubna. Z těchto nakažených, kteří byli prokázáni v rámci 53 provedených testů, neležel nikdo v nemocnici.

Olga Trachtová Hadáčková

Znáte člověka, jehož příběh je zajímavý? Inspirujte nás!

Můžete nás kontaktovat e-mailem: tisk@sedlcansky-kraj.cz nebo zavolat na telefonní číslo: 774 414 225

	6. 2.	13. 2.	20. 2.	27. 2.	6. 3.	13. 3.	20. 3.	27. 3.	3. 4.	10. 4.	17. 4.	24. 4.	1. 5.
OBEČ													
Dublovce	17	6	8	5	5	5	5	3	4	8	5	1	0
Hřimězdice	8	2	4	1	1	4	2	0	2	0	0	0	1
Jesenice	6	5	2	3	1	2	2	2	0	1	2	2	0
Kamýk nad Vltavou	32	11	5	5	9	7	11	6	5	11	8	9	12
Klučnice	10	9	3	3	1	2	1	2	3	1	0	0	0
Kňovice	5	2	4	0	1	1	1	2	2	0	0	0	0
Kosova Hora	24	21	12	5	11	7	2	3	3	3	5	0	2
Krásná Hora nad Vlt.	16	8	8	13	10	5	5	20	12	10	6	3	3
Křečovice	12	7	2	0	0	0	1	1	1	1	0	0	0
Křepence	1	1	1	1	2	1	0	2	0	0	0	0	0
Milešov	5	1	0	4	1	1	3	0	1	0	1	0	0
Nalžovice	14	16	10	8	2	4	4	2	3	2	3	2	2
Nedrahovice	11	5	3	3	7	4	3	4	2	2	4	4	1
Nechvalice	11	9	5	4	2	1	3	4	4	3	2	1	1
Osečany	1	1	4	0	0	1	1	2	1	1	0	0	0
Petrovice	43	20	11	10	8	8	13	12	4	4	1	4	3
Počepice	7	7	3	4	2	2	0	0	5	0	1	0	0
Prosenická Lhota	7	12	4	8	2	1	4	2	1	0	0	1	0
Příčovy	9	3	2	2	1	0	2	2	1	2	3	1	0
Radíč	2	1	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0
Sedlčany	213	153	93	56	50	48	62	47	46	54	22	21	19
Sedlec-Prčice	80	48	25	20	22	25	20	22	21	14	6	6	6
Solenice	10	7	2	2	0	0	1	2	0	0	0	0	0
Svatý Jan	10	6	4	4	0	2	0	2	2	1	1	0	0
Štětkovice	6	3	1	3	2	3	4	1	3	3	0	0	0
Vojkov	7	6	2	0	0	1	0	0	1	0	1	1	0
Vrchotovy Janovice	36	33	14	6	4	2	5	6	6	5	2	1	2
Vysoký Chlumec	18	9	5	2	2	10	7	4	4	1	2	1	1
Zduchovice	8	6	1	2	2	2	3	4	3	3	5	3	1
Celkem	629	418	238	174	148	149	165	157	140	132	80	61	54

České zdravotnictví by uvítalo ukrajinské lékaře, ale k jejich akreditaci nevede jednoduchá cesta

SEDLČANY Sedlčanská nemocnice zaměstnává v současné době dvě ženy z Ukrajiny, které našly před válečnými konflikty azyl v České republice. Jedna pracuje jako pomocná síla s podobnou náplní jakou zastávají sanitáři, druhá je uklízečkou.

Bez složení zkoušek to nejde

Filip Zítka, technický ředitel sedlčanské nemocnice, k těmto pracovním silám podotkl, že se obě domluví, ale lámanou češtinou. Ač jedna ze zmíněných Ukrajinek zdravotnické vzdělání v oboru všeobecná sestra má, nejde jej podle vysvětlení ředitele uznat. Brání tomu současná legislativa.

„Bohužel, zdravotníky, kteří nemají ukončené od-

borné vzdělání na některé příslušné škole v České republice, bez předchozí nostrifikace jejich dokladů o vzdělání a úspěšném složení aprobační zkoušky, zaměstnat nemůžeme,“ sdělil ředitel.

Testy, praktická část, ústní zkouška a praxe

Informaci Zítka upřesnil, že zmíněná zkouška se skládá ze tří částí: „První část jsou písemné testy – prvním testem se ověřují odborné znalosti, druhým testem znalosti systému zdravotnictví a základů práva ve vztahu k poskytování zdravotních služeb v České republice. Druhá část je praktická a spočívá v absolování odborné praxe v délce od tří měsíců do jednoho roku pod

přímým odborným vedením v zařízení akreditovaném pro vzdělávání zdravotnických pracovníků – na zá-

Filip Zítka vysvětlil, že se zaměstnávání ukrajinských běženců to není tak snadné.

kladě povolení Ministerstva zdravotnictví ČR. V průběhu praxe uchazeč vypracuje pět případových studií, z nichž si zkušební komise vybere jednu, kterou uchazeč v rámci ústní zkoušky bude obhajovat. Třetí část – ústní zkouška

ověřuje před zkušební komisí odborné znalosti cizince.“ Po úspěšném složení zkoušek teprve ministerstvo zdravotnictví uzná žadateli způsobilost k výkonu povolání.

„Naše zdravotnické zařízení, bohužel – s ohledem na strukturu poskytované péče – akreditaci ke vzdělávání nemá. Podmínkou pro její uložení je totiž provoz akutních lůžek,“ pokračoval ve výkladu Filip Zítka a doplnil, že k tomuto tématu Ministerstvo zdravotnictví vydalo letos 7. dubna pokyny k „Zaměstnávání zdravotnických pracovníků z Ukrajiny v ČR“, kde popisuje, jak nejrychleji tuto záležitost vyřídit.

Pomoc nabízená zájemcům

Ředitel Zítka nezastíral, že překážky, které musí

vedení nemocnice respektovat, ho mrzí. „Rádi bychom uvítali zdravotnické pracovníky, především z řad lékařů, kterých máme stále nedostatek, rychlejší cestou,“ vysvětlil důvody. „V případě vážného zájmu o práci v našem zařízení jsme zájemcům připraveni praxi zařídit v rámci skupiny VAMED MEDITERRA, kde akreditaci dle uvedené legislativy vlastní – například v Rehabilitační klinice Malvazinky nebo v Nemocnici Mělník.“ Zmínil i další možnost: „Zájemce o práci také můžeme uvedeným zařízením doporučit. Potýkají se tam se stejným nedostatkem zdravotníků jako většina zdravotnických zařízení v celé republice – ať státních, či soukromých.“

Marie Břeňová

Vladimíra Křenková považuje noční prohlídky zámku po stopách Sidonie Nádherné za ty nejvíc působivé

Dokončení ze strany 1 jako návštěvník, aby se přesvědčil o míře profesionality neprofesionálů.

„Je to vždycky pro nás svátek. Neohromí prostředí, které důvěrně známe, jsme skutečně zvědaví na žáky, jak se poperou s trémou, únavou, neznámými pojmy či termíny v textu. Vidíme, jak prožívají svoji chvíli, jak ve volných chvílích vyprávějí zážitky, jichž jsou plni. Párkrát jsem tam také přespál, jednou dokonce zaskakoval při provádění za nemocného. Byla to pro mne čest,“ sdělil Nádvorník. „Každý rok je něčím charakteristický. Přebrepty průvodců, ze kterých se stanou hlášky, intenzivní sny vyvolané atmosférou autentická spojené s baronkou Sidonií, zaláskovaná ní devátaček do stáží, premiéra prohlídek po významných událostech, jako bylo například převezení ostatků Sidonie Nádherné z Anglie do Janovic, objevení schodů ve dvojité zdi zámku, kudy navštěvoval Karel Kraus svoji milenkou Sidonii, řasy odvážných devátek nalepené v sádře, když si nechali odlít takzvanou posmrtnou masku ze živého obličeje,“ oživil si některé minulé ročníky ředitel Nádvorník. Fantazii probouzí prý i nesmírně autentická noční aktivita začínající v zámecké kapli s citáty ze Sidonina deníku

a také zajímavé rozhovory s kastelánkou Fiedlerovou, autorkou nápadu řetězového provádění.

Přínos? Žáci si uvědomí nejen řečnická pravidla

Nad otázkou, jaký přínos vidí v tomto projektu,

ni pusť řečnická pravidla a zákonitosti, získají pohled do etiky a co je neméně důležité – nechávají na sebe působit génia loci toho místa. Je to opravdu intenzivní, někdy až transcendentální zážitek. Získávají nevědomé poznání, že k životu potřebujeme i duchovní

21 žáků a že výrazně převažují chlapci. „A jak se připravujeme? Vyučující řeší organizační záležitosti, například zajištění stravování a také – ve spolupráci s některými kolegy – připravují náplň na podvečerní hodiny. Tvoří ji výtvarná aktivita, přírodovědná pro-

cizelovat,“ sdělila k tématu kantorka.

Srdcová záležitost Vladky Křenkové

„Řetězové provádění zařizují s paní kastelánkou zámku více než dvacet let. Je to pro mě srdcová záležitost. Protože mám jiné pracoviště, nemohu tam být s účastníky po celý den, ale jezdím za nimi do Vrchotových Janovic každý večer a připravuji pro ně takzvané komunitní kruhy, dílny a interaktivní programy o Sidonii Nádherné, aby více pronikly do života baronky, poslední majitelky zámku,“ rozhovořila se Vladimíra Křenková.

A jaký zážitek ona považuje za ten nejsilnější? „Platí to asi obecně. Jde o noční prohlídku Po stopách Sidonie, kterou připravuje paní kastelánka Fiedlerová jako odměnu pro žáky. S neonovými balonky procházíme nočním zámkem a hledáme stopy Sidonie – kde si hrála, kde rozbalovala dárky, kde se dozvěděla, že jí zabírají zámeček... Je to úžasná atmosféra. V kostele čteme její deník. Pak navštívíme místo jejího posledního odpočinku a položíme ji na kamennou desku květiny. Děti baronce napíší dopisy,“ přiblížila nejemotivnější chvíle ředitelka Křenková.

Marie Břeňová

Letos půjde již o 26. ročník řetězového provádění na zámku ve Vrchotových Janovicích.

ředitel Nádvorník dlouho nezaváhal: „Tohle je dokonalá aktivita, která napomáhá dětem dospět. Není to žádný náhlý zlom, ale proces. Pobyt dozrává v dětech ještě po návratu domů. Žáci přemáhají své nedokonalosti, ke kterým jsou ve svých letech zvlášť kritičtí. Vykvétou ti, kteří se třeba zatím výrazněji neprojevili. Upevní si nadhled, spokojenost sama se sebou, uvědomí si takzvaně na vlast-

stravu. Nemůžu pominout upevnění znalostí v dějepise, výtvarném umění, historii módy, uměleckých řemesel... Možná získají i vřelejší vztah k národnímu obrození. Nesmím zapomenout ani na budování pocitu loální a národní hrdosti.“

Přípravy kantorky Evy Jirákové

Eva Jiráková odpovědi ředitele doplnila, že se letos provádění účastní

cházka, kulinařský večer... Pro případné volné chvíle v expozicích jsou vyhotoveny pracovní listy s úkoly, které prověří znalost expozice, smysl pro detail, historické myšlení... Žáci se zatím speciálně nechystají. Hlavní část jejich činnosti se odehraje až v týden konání akce. Během jednoho dne se budou muset naučit svůj text a v dalších dnech pak svůj výklad podle možností a svých schopností

Čapí hnízda jsou obsazená i prázdná

REGION Svátkem nejen pro ornitology bývá přilet čápa z teplých krajín. Mnozí lidé obdivují jeho důstojný krok, když v mokřině sbírá potravu pro sebe a své potomky. Sympatická je také společná péče páru o zahřívání vajec na hnízdě a krmení vyhlínutých mláďat. V Čechách i na Slovensku se navíc tomuto ptákovu přisuzuje, že nosí malé děti – chlapce. Legenda prý zřejmě vznikla tím, že žabí úlovky, které přená-

šel opeřenec v zobáku, připomínaly siluetu lidského tělíčka.

Nás ale zajímalo, jak jsou čapí hnízda v regionu obsazená nebo prázdná. Dobrou zprávu pro nás měla Lenka Havlíčková, místostarostka Kosovy Hory. „Čapí hnízdo je na vysokém komínu v centru obce a představuje jednu z našich místních dominant. Proto každý rok netrpělivě vyhlížíme, kdy se čapí objeví. Ten náš letos

přiletěl 1. dubna. Samička se objevila poprvé v hnízdě jedenáct dní po svém partnerovi. Letos byl o hnízdo docela zájem. Pozorovala jsem více náletů dalších jedinců na stávající pár, než tomu bývalo v jiných letech. Teď už jenom můžeme očekávat, kolika potomky bude letos pár obdařen,“ uvedla místostarostka, která slychává klapot zobáků, kterými se čapí prý nejen vítají, ale odrazují i své soky, kteří by je chtěli při-

pravit o bydlení. „Nyní čapí pár začal s úpravou hnízda. Doufáme, že všechna mláďata, která se na komínu vylíhnou, budou zdravá a úspěšně doletí na podzim i do svého zimoviště,“ dodala. Připomněla, že hnízdo je možné sledovat i díky webkamerě.

Příznivé podmínky pro hnízdění by mohly přilákat čapí na umělé vytvořené hnízdo v Hrachově v areálu Ochrany fauny ČR. Stalo se to však zatím jen jednou.

Šéf této obecně prospěšné společnosti Pavel Křížek nám sdělil, že zůstává prázdné. Připomněl, že obydlené bylo před dvěma roky, ale čapí pár poté, kdy důsledkem prudkého deště přišel o mláďata, se do Hrachova již nevrátil. „V naší stanici ve Votčicích ale čapí jsou,“ doplnil Křížek.

Od další pozorovatelky Hanky P. máme informaci, že také komín v Třebnicích je už obydlen.

Marie Břeňová

Letošní školní rok obohatila výuku anglického jazyka lektorka z USA

SEDLČANY „Jako škola jsme Fulbrightovu nadaci žádali o asistenta do výuky angličtiny několikrát. Protože je o tento studijní program ze strany škol velký zájem, byli jsme rádi, že se to podařilo,“ vysvětluje mi zástupkyně ředitele sedlcanského gymnázia Lenka Lichtenbergová. I když již dříve školu zapojili do programu a následně si ji vybral americký stážista Connor Thomas McMan, vše přerušila pandemie, takže stipendijní program byl přesunut až na další školní rok. „Samozřejmě jsme v projektu zůstali, i když jsme nevěděli, jestli bude vůbec proveditelný. Nakonec si nás vybrala Američanka Alyssa Marphy,“ dodává.

Učitelka angličtiny Naďa Pinová se stala pro Alyssu mentorkou. Před jejím příjezdem absolvovala několik webinářů, které připravovaly vybrané učitele jako mentory pro americké stipendisty v rámci Fulbrightovy nadace. Této role se pak chopila velmi zodpovědně od samého počátku. Vyzvedla Alyssu na letišti, sehnala ji bydlení, podnikají společně různé akce, vyrazily například na Mezinárodní konferenci pro učitele anglického jazyka do Brna. S její rodinou strávila Alyssa Vánoce a Velikonoce. Se zapojováním do společenského života ve městě a poznáváním okolí pomáhají i další vyučující a studenti. Jak se tady Alyssa líbí a zda se plní cíl její cesty, nám sdělila v rozhovoru.

Jak jste se dostala k příležitosti učit na zdejší střední škole?

Jsem učitelkou v USA a zajímal mě vzdělávací systém České republiky. Chtěla jsem vědět, jestli by bylo něco z toho dobré k využití u nás v Americe.

Kontaktovala jsem Fulbrightovu nadaci, potom následoval roční proces, než jsem se sem dostala. Podmínkou bylo, že jsem musela vytvořit žádost, ve které jsem specifikovala své cíle. Sedlcanská škola je nejenom gymnázium, ale má tu i odbornou větev obchodní akademie, což bylo pro mé studium výhodné.

Splnily se vaše cíle?

Dobrá otázka. Myslím, že ano. Jsem ráda, že jsem mohla sledovat české učitele a studenty při jejich práci.

Lektorka Alyssa (na snímku uprostřed) poznala české tradice i na vlastní kůži.

Vzpomenete si na své první dojmy, první myšlenky, které vás napadaly, když jste do školy vešla poprvé?

Dojem z budovy jsem měla velmi dobrý, na stěnách byly výtvarné práce studentů. Studenti vypadali, že se cítí dobře, že jsou ve škole spokojeni. Učitelé byli přátelští. Velmi mě to potěšilo.

Nezměnilo se na tom nic?

Prohloubila se má známost s kolegy. Studenti jsou schopní a celkově vnímám smysl pro kulturu ve městě a po celé škole, přestože někteří studenti dojíždějí z různých vesnic a vzdáleností. Je vidět, že jsou na škole šťastní.

Jste tady na jeden školní rok. Blíží se tedy konec vašeho zdejšího působení.

Ano, ale ráda bych i nadále učila v České republice, konkrétně v Praze. V blízké budoucnosti je to možné.

Jak konkrétně vypadá vaše práce tady?

Učím všechny studenty na této škole. Jednou týdně mám v každé třídě konverzaci a věnujeme se i americkým tradicím a kultuře. Mluvíme se studenty také o Česku a o tom, jak se tradice

vou nadací. S nimi trávím svůj volný čas. A přijede sem za mnou rodina.

Co jste tedy zjistila o českém vzdělávacím systému?

Byla jsem velmi překvapená, jak rozsáhlý je obsah učiva v jednotlivých předmětech, které studenti musí zvládnout. Je toho hodně a je to těžká práce. Připadá mi, že otázek je někdy až moc. Jsou to ale inteligentní a chytrí lidé, kteří to zvládají dobře.

Můžete porovnat vzdělávací systém v Americe a v Česku?

Myslím, že je to hodně rozdílné. Americký systém je byznys. Je to o tom, aby byla spokojená hlavně škola. Očekává se, že všichni projdou a budou na stejné úrovni vzdělání. Učitelé tam očekávají, že všichni budou umět stejné věci, aniž by je potřebovali. Moc se nehledí na to, co budou v budoucnu ti lidé dělat. Teprve po škole se řeší, co si má kdo dodělat, aby mohl dělat nějakou profesi. V Česku se mohou studenti profilovat už na střední škole, mohou si zvolit, co budou potom dělat. Pokud tedy nejde konkrétně o všeobecné vzdělání na gymnáziu.

V čem vidíte výhody obou systémů?

Myslím, že je to hodně rozdílné. Americký systém je byznys. Je to o tom, aby byla spokojená hlavně škola. Očekává se, že všichni projdou a budou na stejné úrovni vzdělání. Učitelé tam očekávají, že všichni budou umět stejné věci, aniž by je potřebovali. Moc se nehledí na to, co budou v budoucnu ti lidé dělat. Teprve po škole se řeší, co si má kdo dodělat, aby mohl dělat nějakou profesi. V Česku se mohou studenti profilovat už na střední škole, mohou si zvolit, co budou potom dělat. Pokud tedy nejde konkrétně o všeobecné vzdělání na gymnáziu.

Český vzdělávací systém přináší studentům už na střední škole svobodu. Mají možnost vybrat si, co budou dělat. Na gymnáziu si vybírají třeba semináře v posledních ročnících. Tím na sebe berou odpovědnost volby. Také je to hodně o zodpovědnosti, jestli budou pracovat tvrdě a stráví ve škole třeba i víc času, nebo ne. To vše je učí správně se rozhodovat i v budoucnu, například o své profesi.

V americkém systému se nikdo nezajímá o to, zda to, co dělají, je baví. Každý den je pro ně výzvou, kterou musí překonat, aby mohli jít dál. Je tam tlak na to, aby ráno přišli a tvrdě pracovali. Každý den je stejný, není to tak rozmanité. Je to o povinnosti. Tou výhodou, kterou vnímám v americkém systému, je to, že si díky tvrdé práci a přísnosti zvyknou na disciplínu. To je připravení na budoucnost.

Byl pro vás ten rok na zdejší škole výzvou?

Určitě. Hodně jsem se toho naučila. První výzvou byla už samotná jazyková bariéra, kterou jsem musela překonat. Bylo nutné přiblížit se ke studentům i ke spolupracovníkům a navázat s nimi pevnější vztah. Pak bylo ale hezké vidět, že jsem překonala rozdíly mezi kulturami.

Co nejdůležitějšího si z této zkušenosti odnesete do svého života?

Myslím, že vůbec zkušenost z výuky jazyka v cizí zemi. Ale také schopnost překonat samotou, být sama se sebou a překonat nejrozumnější překážky, včetně toho, že Sedlčany jsou malé město a musela jsem opustit svou rodinu, své kamarády. Musela jsem se na sebe hodně spolehnout.

**Olga Trachtová
Hadáčková**

Děti si o čarodějnicích samy odnesly a postavily májku

VYSOKÝ CHLUMEC Sportareál Šťastný a městys Vysoký Chlumeč v sobotu 30. dubna uspořádal hlavně pro děti a samozřejmě i pro dospělé zábavní program pod názvem Čarodějnice dětem. Akce, která se koná nejenom v areálu, ale i jeho blízkém okolí, se stává tradiční. Letos se konal čtvrtý ročník.

„Tentokrát se zúčastnilo kolem čtyřiceti dětí, které přišly v doprovodu rodičů a dalších svých příbuzných,“ uvedl provozovatel areálu Jaroslav Šťastný. „Už od šestnácti hodin se začaly „slétat“ čarodějnice. Ty si pro děti připravily malování na obličej, opékání špekáčků a čarodějnické omalovánky. Novinkou letošní akce bylo zdobení máje s věncem. Májku si děti samy odnesly a postavily u dětského hřiště.“

Další zábavou byla výroba velké čarodějnice, kterou děti následně vynesly ve večerních hodinách v průvodu na vrch Pýrný. Zde si stejně jako v předchozích letech čarodějnicí převzali místní dobrovolní hasiči, kteří ji nasadili na připravenou hranici. Poté došlo k slavnostnímu zapálení ohně. Poslední atrakcí pro děti byla prohlídka hasičského auta, kterou si žádné z nich samozřejmě nemohlo nechat ujít. Navíc každý z malých účastníků, pokud přišel v kostýmu, obdržel malý dárek. „Úsměvy, rozzařené oči dětí i příprava a plánování dalšího ročníku této čarodějnické akce za to určitě stojí,“ dodal Jaroslav Šťastný.

David Myslikovjan

Prvomájový průvod měl slabou účast, ale mávátka hasičky nakonec použily

OBĎENICE Na třináctou hodinu odpolední 1. května byl v obci ohlášena prvomájový průvod. Obděnická náves se zaplnila čekajícími lidmi. Přes kopec přišly dokonce i ženy z Chyšecka věnující se turistice – Chyšecké šlapky.

K lítosti všech zůstaly ale dveře místní hospody zavřené. Obděničtí si však poradili – mladí lidé se chopili iniciativy a pro pivo i limo dojezdi do nejbližšího obchodu. Poté se nála-

da všech citelně zlepšila. Místní hasičky připravená krásná prvomájová mávátka také využily, ačkoliv nakonec ve vesnici vítaly jen dva alegorické vozy. Ostatní se údajně nepřidali kvůli špatnému technickému stavu vozidel.

Nezbývá, než si přát, aby to napřesrok bylo lepší. Jak s hospodou, tak s průvodem. Byla by škoda, aby hezká tradice upadla v zapomnění.

Jana Motrincová

Jeden ze dvou krásně nazdobených alegorických vozů

Čarodějnice shořela v ohni

JESENICE Místní hasiči v obecním parku před hasičskou zbrojnicí v sobotu 30. dubna postavili májku a uspořádali pálení čarodějnic.

Májku postavili klasickým způsobem, jak se to dělalo dřív – za pomoci lana, dřevěných podpěr a žebříku. Při pálení čarodějnic přichystali překvapení. Do jesenického parku poprvé přiletěla čarodějnice na koštěti – figurína se vznášela ve vzduchu, svítila červenými očima, pomalu klesala k zapálenému čarodějnickému ohni a shořela v jeho plamenech.

Posezení u venkovního krbu s harmonikou, masem pečeným na ohni, klobása-

mi a pilsenským pivem se protáhlo dlouho do noci.

František Vávra

Teplo musí být zejména u srdce

Dokončení ze strany 1 a seniorky. Ti, kteří již nejsou příliš mobilní, o nic nepříjdu. Empatické pracovnice v krojích je v improvizovaném tanci povoží v invalidních křeslech. Anebo jen chytí za ruce a pohoupají

kami a tu a tam se do zpěvu dají i seniorky.

Zpovzdálí májový mumraj sleduje šestadevadesátiletá Anna Hrdličková. „Jsem z Prahy, tam jsme první máj nikdy nijak moc neslavili. Ani s mávátkama jsme na Let-

Otavu. Voda měla klidně jen pět stupňů a byly i roky, to bylo tak v sedmdesátém, kdy jsme se odstrkovali po ledu pádlama,“ rozesměje se při vzpomínce.

Chladno, jako panu Jiřímu před půl stoletím

V Domově Sedlčany stavěli máj již 29. dubna. Bohatě opentlenou ji v doprovodu krojovaných aktivizačních pracovníků a své kolegyně nesl klient domova František Kvapil. S chutí si pak i zatančili.

se do rytmu. O hudební doprovod se jim stará vedoucí druhého oddělení Jitka Pudilová. V kožené vestě a pánském klobouku se nebojí repertoáru. S tahací harmonikou na úvod jadrně spustí: „Restauročko malá, restauročko začouzená...“ Prostonárodní písně střídá s lidov-

nou nechodili,“ zavzpomíná šik dáma. Taktéž o třináct let mladší Jiří Mlejnský z Týnce nad Sázavou máj obvykle nestavěl. „Neměl jsem čas. Jezdili jsme s partou na vodu. Každoročně. Z podniku nám půjčovali auto, tak jsme se vydali tam, kde zrovna byla voda. Na Želivku, Malší nebo

na Otavě, může být i seniorům sledujícím taneční zábavu zpod stínu vzrostlých stromů. Pracovnice Domova je tak zachumlávají do měkkých dek a přidávají i hřejivý úsměv. Chápou totiž, že teplo musí být zejména u srdce.

Lucie Kakosová

Při hostině na zámku stoly přetékalý ukrajinskými specialitami

Dokončení ze strany 1 dovedností přichozími vnášelo do očí nových ukrajinských přátel potěšení, které se stalo velkou odměnou pro všechny.

Poutavou zajímavostí benefice byly prohlídky zámku, který je v rekonstrukci, vedené Matějem

Stropnickým a překládané Jaroslavou a Andrijem. Setkání osvěžil svou autorskou hudbou a zpěvem Jan Kurucz. Přítomní mohli označit místo na mapě Ukrajiny, odkud přijeli, a na druhé mapě místo svého současného pobytu na Sedlčansku.

Benefici pořádala platforma Přátelé pro Ukrajinu společně s Matějem Stropnickým a Danielem Krejčíkem ve spolupráci se zástupci obcí Osečany a Kosova Hora a bezpočtem dalších ochotných rukou.

Iva Fišerová

Prostřený stánek plný ukrajinských dobrot. Foto: J. Trojanová

Další audiokniha sedlčanské spisovatelky Markéty Vítkové je na světě. Hlas jí propůjčila herečka Pavla Tomicová

SEDLČANY Sedlčanská spisovatelka Markéta Vítková doprovodí slavnostně svoji další dílko – tentokrát k uchu posluchačů. Půjde o audioknihu *Není moře jako moře*, kterou jí v tištěné podobě pokřtil v sedlčanském muzeu v roce 2017 herec Karel Roden. Pro aktuální křest zvolila kavárnu a čitárnu Avion v Českém Těšíně. Měla pro to několik důvodů. Jedním z nich je, že místo považuje za ikonické a symbolické. Příběh vycházel z jejích zážitků u moře v Polsku v dětství a také v dospělosti, kdy zde strávila dovolenou se svými dětmi. Avion je blízko mostu, který spojuje polský a český Těšín...

Píseň v audioknize je dvoujazyčná

Křest se uskuteční v pátek 6. května od 16 hodin, přijede na něj také herečka Pavla Tomicová a o hudební vystoupení se postará kapela Izabel. „Kmotrův audiokniha bude starostka Českého Těšína Gabriela Hřebačková. Oslovila ji paní Miziová ze Sjednocené organizace nevidomých a slabozrakých, pobočky v Trinci, která se na organizaci křtu podílí a bude jim i provázet,“ okomentovala pozvánku Vítková.

„Pavlu Tomicovou navrhla jako interpretku knihy Ema Zámečnicková, která chystá scénáře mých audioknih a dělá jim režii. Vybrala ji proto, že Pavla

pochází z oblasti Havířova, a tak předpokládala, že by se při namlouvání mohla vrátit k dikci svého mládí.

dcera zapisovala zážitky z dovolené v Polsku a začne si ho číst a přitom sama vzpomíná na dovolenou

překvapilo, stejně jako Emu Zámečnickovou, že si Pavla Tomicová vybavila z mládí i nějaké písničky v nářečí, ale

kách ‚donio‘ je o ní a jejím účelu více informací,“ upozornila Vítková.

Zdůraznila, že na knižce spolupracuje Ochrana fauny ČR a proto počítá s jejím křtem v Motýláriu ve Votčích. „Termín a podrobnosti jsme ještě s ředitelem Pavlem Křížkem neupřesnili, ale mělo by to být začátkem letních prázdnin,“ podotkla. „Do podoby knihy se nakonec zapojili i členové projektu Místo pro motýly, kteří mají stejný cíl jako já a spoluautorka knihy Maruška a motýli,“ doplnila.

Umět se dívat kolem sebe...

Vítková připomněla, že novinka bude mít dvě části – v té první nabízí autorky milý příběh, přírodovědnou učebnici, kreslený atlas motýlů a ve druhé pak akční děj, interaktivní hru s plněním úkolů a mnoha zajímavostmi o motýlech. „Chceme dětem ukázat nádhernou motýlů i to, jak jim lze pomoci, aby jich neubývalo. Motýly považujeme za klenot přírody. Doufáme, že se v ní podaří i těm nejmladším čtenářům sdělit, že měnit svět kolem sebe k lepšímu je i v jejich silách. Ať už tím, že někde přiloží ruku k dílu nebo že někoho poučí. Hra je trochu i o tom umět se dívat kolem sebe, nebýt líný, vyrazit občas do přírody, a nebát se spolupracovat s ostatními,“ přidala doporučení nejen dětem, ale i dospělým.

Marie Břeňová

„Příběh *Není moře jako moře* vycházel z mých zážitků z dětství a také z dovolené v Polsku s mými dětmi,“ poznamenala Markéta Vítková. Na snímku jsou zachyceni (zleva): Ema Zámečnicková, Pavla Tomicová, Markéta Vítková a Josef Zámečník.

Do nahrávky jsme použili i píseň *Dva břehy*, kterou nazpívala kapela Izabel spolu s polským zpěvákem Bogdanem Bartnickim a chtěly jsme knihu celkovým vyzněním umístit do česko-polského pomezí. I samotná píseň je česko-polsky, což byl můj sen, aby v knize byla písnička, která je v obou jazycích. Kapela souhlasila s použitím jejich úspěšného songu. Vysloveně dětskou písničku však extra vymýšlet a natáčet nechtěli. Ema Zámečnicková díky tomu audioknihu posunula trochu jinak, než je původní kniha. A sice že maminka Helenky z původní knihy, v podání právě Pavly Tomicové, najde dceřin deník, kam si

a na Polsko,“ přiblížila sedlčanská spisovatelka ze „zákulisí“. Spolupráce Vítkové s herečkou Tomicovou nebyla její první zkušeností. „S Pavlou Tomicovou jsme již spolupracovaly na audioknize *Překvapení skřítků Modrovouska*. Při natáčení Modrovouska jsem se s ní nesetkala, ale na křtu, který byl v Hradci Králové, přečetla ukázkou a mohly jsme společně knize přituknout. Pavla Tomicová je člověk plný energie a setkání s ní je vždy milý zážitek,“ poznamenala na její adresu. „Jsem ráda, když mohu být při natáčení přítomna a u audioknihy *Není moře jako moře* se to povedlo. Velmi mile mě

i v polštině. Takže nakonec na audioknize zazní kromě písničky *Dva břehy* i několik úryvků, které zazpívala,“ avizovala.

„Motýlí kniha“ brzy zamíří do tiskárny

Z tvůrčí dílny Vítkové to ale není vše. Ve spolupráci s Michaelou Míkovcovou a grafičkou Zorkou Sokolovou dokončuje déle slibovanou knihu *Maruška a motýli* a kolem desátého května by ji měla odevzdat do tiskárny. „Kvůli tomu, že se zdrazují náklady na vydání, jsme založily se spoluautorkou knihu kampaň, kde na webových strán-

Autoři výstavy fotografií v muzeu zachytili vesnici v krajině i její každodenní život

SEDLČANY V městském muzeu se ve čtvrtek 28. dubna konala vernisáž výstavy dvou regionálních fotografů, Milana Dlouhého a Martina Zemánka, kteří svoji expozici nazvali stručně a výstižně – Vesnice. Téměř až do poloviny června si návštěvníci výstavní síně mohou prohlížet snímky z mnoha míst Sedlčanska i širšího okolí a s některými z nich se možná budou seznamovat zcela poprvé.

„Když jsem se před několika lety bavil s Milanem Dlouhým o výstavě, zmínil jsem se, že by vedle jeho fotografií, na nichž jsou kromě krajiny zachyceny domy a další stavby, měl být vystaven i každodenní život vesnice, který fotí Martin Zemánek,“ řekl v úvodu vernisáže ředitel městského muzea David Hroch. „Jsem proto rád, že se výstava dostala do této podoby.“

Slovo mají autoři

Pokud některý z účastníků vernisáže autory fotografií dosud neznal, mohl

Minimálně třetina zobrazených míst se již nedá nafoťit. „Tak jako každá oblast se i Sedlčansko mění,“ říká Milan Dlouhý. „Je to přirozený vývoj. Se stoupající životní úrovní rostou nároky lidí na kvalitu bydlení. Staré domy mizí a jsou nahrazeny domy moderními. Jejich výstavbou však bere nezadržitelně za své starodávný půvab vesnic, chalup, dvorů a statků. A právě to byl důvod, proč jsem se rozhodl zaznamenat mizějící svět vesnic. Ty se mění takovou rychlostí, že vystavené fotografie jsou tvořeny za pět minut dvanáct. Je otázkou času, kdy stará krajina nenápadně a tiše zmizí.“

Martin Zemánek na sou sedním panelu připomíná, že vesnice a její lidé jsou jedno a totéž. Zároveň přikládá své vyznání: „Abyste vesnici poznali, musíte v ní žít. Abyste ji pochopili, musíte ji mít rádi. Abyste pochopili její lidi, musíte ji milovat.“ Oba autoři vystavených fotografií pracují na tématu Vesnice již

holetí kamarádi,“ připomněl na vernisáži Martin Zemánek a dodal: „Milan mě tahal na ty svoje krajinky a vždycky říkal, že jede tam a tam a abych jel s ním. A já jsem s ním vždy rád jel. Když mi vyprávěl, proč jezdí fotit krajinu a staré chalupy, uvědomil jsem si, že to vše mají na svědomí lidé, kteří v těch vesnicích žijí a pomalu krajinu přetváří. Všechno se proto krásně propojuje.“

Humor chybět nemohl

Oba autoři jsou známí tím, že mají rádi legraci, ostatně jako všichni členové sedlčanského klubu fotografů, kteří si říkají FotoFlegmatici. A tak když Milan Dlouhý na vernisáži podotkl, že každý z vystavujících dvojice fotografoval jinou technikou a že on fotí na velkoformátovou kameru, což je starý přístroj, a že přes sebe přehazuje „jeptišku“, Martin hned upozornil, že tím jeho kamarád nemyslí řádovou sestru, a pokračoval: „Já fotím na digitál a jsem tak přesný opak Milana. Fotím lidi a nic nearanžuji, mám to tak rád, a proto mi nejdou věci aranžovat, zatímco Milanovi se ta krajina aranžuje sama. Jsem rád, že lidi, které fotím, mě pouští do svého světa, protože není samozřejmé tam vejít. Možná se to nezdá, ale vesnice je poměrně uzavřená a je fajn, když se mi povede ji otevřít.“

Slova Martina Zemánka doplnil přítomný senátor Parlamentu ČR a starosta Petrovic Petr Štěpánek, který uvedl: „Pro každý region je požehnáním, když má svoje šikovné fotografy. Fotografie je připomínkou daného místa, a když tvoříme historické dokumenty, za tyto snímky jsme velmi rádi. Jak říkal jeden z autorů, krajina je tvořena lidmi, a našťásto na Sedlčansku ne-

dochází k jejímu výraznému přetváření. Zachování okamžiku, ať už se jedná o krajinu nebo o lidi, kteří v ní žijí, si zaslouží poděko-

z Prčice do Kvasejovic. Pramen, který vyvěrá přímo pod kapličkou, je podle pověsti léčivý. Na výstavě návštěvníci mohou poznat

Autoři vystavených fotografií v muzeu Milan Dlouhý (vlevo) a Martin Zemánek

vání. Vždyť spousta nádherných starých chalup mizí jenom proto, že již nesplňují standard, který se dnes požaduje na bydlení. Když před více než sto lety nafotil Čeněk Habart Sedlčansko, dnes jsme mu za to velice vděční, protože zachytil to, co v současné době už nemáme možnost uvidět. Milan Dlouhý nám takto zachytil Petrovicko a já po deseti letech poznávám, že na mnohých místech je už zase něco jiného.“

Objekty známé i neznámé

Jak jsme připomněli v úvodu, na výstavě jsou vedle známých míst i snímky objektů, s nimiž se mnozí návštěvníci muzea teprve budou seznamovat. Patří k nim například Votlůvkův statek v Obděnicích, který se zachoval v původní nezměněné podobě včetně kamenných tarasů kolem celého pozemku a vypovídá tak o tom, jak vypadala selská usedlost před sto lety. Možná také každý neví, že blízko Prčice se nachází zděná kaplička se zvláštním jménem – Ježovka. Byla postavena u staré cesty, která vede

také pohádkový Novákův mlýn, který se nachází v Ředvicích poblíž Nechvalic. V tomto starém mlýně prý lehce uvěříte na čerty a hastrmany. Mlýn z roku 1545 včetně celého areálu zůstal v 19. století zakonzervován a díky tomu se řadí mezi jedinečné stavební památky Středního Povltaví. Připomenutí dalších pozoruhodných míst v regionu je na výstavě více.

A ještě jedno zpestření si autoři výstavy pro účastníky vernisáže přichystali. Do středu výstavní síně byl přinesen velký stůl a na něm bylo připraveno pohoštění, typické pro dřívější i současnou vesnici. Podávaly se takové pochoutky jako domácí škvarková pomazánka, chléb se sádlem a s pažitkou, kousky uzeného masa, sulc a sladkou část pohoštění zastupovaly řezy společně s bábovkou. To vše připravily manželky a maminky autorů vystavených fotografií. Na vernisáži nechyběla ani muzika a postarala se o ni trojice bratrů Koupených z kapely Repete.

David Myslikovjan

Na vernisáži nechybělo občerstvení, typické pro vesnici.

si o nich přečíst mnoho zajímavého na vystavených panelech. Na jednom z nich uvádí Milan Dlouhý, že při výběru fotografií do knihy Sedlčansko, krajina v srdci Čech, ho překvapilo, jak se krajina za pouhých patnáct let změnila.

dlouhou dobu, shodli se, že to bude kolem deseti let, vzájemně se doplňují a vlastně tak spojili svoje snímky v jeden celek. Zároveň Milan se snaží zachovat to staré, Martin fotí lidi při různých činnostech. „My jsme s Milanem dlou-

KONCERTY, ZÁBAVY

■ Sedlčany – Pohoda club

7. 5. Live bands

hraje sedlčanská kapela Kaktus Verde a AsBest, DJ ThomasOXY; 21:00

14. 5. DJ Basslicker

mejdán s dýžejem Basslickerem z rádia Kiss; 21:00

■ Kamýk nad Vltavou – kult. dům

8. 5. Den matek

vystoupí Kamýček, Světlana Nálepková, dále hudba k tanci; 17:00

■ Počepice – Restaurace U Radešinka

13. 5. „Disco Kovářov“ v Počepicích

DJ Martin, nejen oldies hity; 20:00

■ Drážkov – Divadlo Hogo Fogo

14. 5. Kenny Broberg

klavírní koncert; 19:00

PŘEDNÁŠKY

■ Sedlec-Prčice – Komunitní centrum

9. 5. Bylinky a mastičky na potlačení bolesti pohybového aparátu, posílení imunity a detoxikaci

zdravotní přednáška s lázeňským lektorem a bylinkářem Karlem Štenbaurem; 14:00

■ Sedlčany – knihovna

11. 5. Čtenářské dovednosti se rozvíjejí od narození

přednáška oblíbeného dětského psychologa Václava Mertina nejen pro rodiče malých dětí; 18:00

VÝSTAVY

■ Sedlčany – knihovna

Výstava ZUŠ Sedlčany
výstava absolventských žákovských prací výtvarného oboru; vernisáž 5. 5. v 17:00, výstava do 1. 6.

■ Drážkov – Váchův špejchar

Výstava obrazů rodiny Hellerových

výstava obrazů Jana HELLERA (otec), Evy HELLEROVÉ (dcera) a Františka HODINKY (vnuk); zahájení 7. 5.

v 17:00, výstava do 30. 6.

■ Sedlčany – kult. dům

Záboj – 160 let

výstava věnovaná 160. výročí jednoho z kulturních spolků v Sedlčanech; do 25. 5.

■ Sedlčany – muzeum

Vesnice
výstava fotografií Milana Dlouhého a Martina Zemánka; do 12. 6.

■ Vysoký Chlumec – Skanzen

Vznik a dvě desetiletí budování Skanzenu Vysoký Chlumec

etnografické předměty a fotografie Čeňka Habarta; 31. 10.

DIVADLO

■ Sedlčany – kult. dům

4. 5. Recitál

osobitý písničkář Karel Plíhal se svým pořadem Recitál, v doprovodu kytaristy Petra Fialy

5. 5. Muži v offsidu

divadelní komedie Městského divadla Mladá Boleslav; 19:00

■ Drážkov – Divadlo Hogo Fogo

8. 5. Turecká kavárna

Václav Vydra v hlavní roli komických detektivních příběhů z Paříže; 19:00

KINO

■ Sedlčany

6. 5. Betlémské světlo

česká komedie; 20:00

7. 5. Super-Bib

francouzská komedie; 20:00

12. 5. Zpráva o záchraně mrtvého

filmový klub; 20:00

13. 5. Kurz manželské touhy

česká komedie; 20:00

14. 5. Vyšehrad: Fyln

česká komedie; 20:00

15. 5. Moje krásná příšerka

rodinný animovaný film; 15:00

■ Sedlec-Prčice

6. 5. Zátopek

životopisné drama; 20:00

13. 5. Tajemství staré bambítky 2

česká pohádka; 16:00, 20:00

■ Kosova Hora

14. 5. Myši patří do nebe
dobrodružná animovaná komedie; 15:00

SPORT

■ Kamýk nad Vltavou – před budovou OÚ

7. 5. Kamýčká šlápota

turistický pochod, trasy 7 až 24 km, možno jet i na kole; 8:00

■ Nahoruby – náves

7. 5. Zetor Nahoruby

2022
tradiční spanilá jízda traktorů, hudba, občerstvení; 12:00

■ Sedlčany – Luční ulice (Mrskošovna)

7. 5. I. Sedlčanská voříšská

soutěž o nejkrásnějšího a nejšikovnějšího psiho voříška, ukázka poslušnosti, flyballu a bull sportu; 13:00

■ Vysoký Chlumec – Sportareál Šťastný

7. 5. Na kole sedlčanským terénem

cíl Nechvalická hospoda, tři trasy včetně dětské 13, 23 a 6 km; 14:00

■ Kosova Hora – hřiště

7. 5. Fotbalové utkání

SK Kosova Hora – Třebso; 17:00

■ Krásná Hora – hřiště

7. 5. Fotbalové utkání

TJ Krásná Hora B – SK Tochovice B; 17:00

15. 5. Fotbalové utkání

TJ Krásná Hora – TJ Vltavan Hřiměždice; 17:00

■ Sedlec-Prčice – hřiště

8. 5. Fotbalové utkání

TJ Sokol Sedlec-Prčice – FK Olympie Zdice; 17:00

■ Jesenice – hřiště

8. 5. Fotbalové utkání

TJ Sokol Jesenice – TJ Sokol Sedlec-Prčice B; 17:00

■ Sedlčany – hřiště TJ Tatan

8. 5. Fotbalové utkání

TJ Tatan Sedlčany B – FK Jinočany; 17:00

15. 5. Fotbalové utkání

TJ Tatan Sedlčany – Český lev Union Beroun; 17:00

■ Dublovice – hřiště

8. 5. Fotbalové utkání

TJ Sokol Dublovice B – TJ Krásná Hora; 17:00

15. 5. Fotbalové utkání

TJ Sokol Dublovice – SK Nový Knín; 17:00

■ Sedlec-Prčice

14. 5. Okrsková hasičská soutěž

soutěž v požárním sportu, pořádá SDH Sedlec

■ Krásná Hora n. Vltavou

14. 5. Okrsková soutěž v požárním sportu

OSTATNÍ

■ Vrchotovy Janovice – zámek

4.–8. 5., 17.–21. 5. Řetězové provádění

26. ročník projektu, kdy se žáci stanou průvodci na zámku; 9:00–12:00, 13:00–17:00

■ Sedlčany – knihovna

4., 11. 5. Hajánek

podvečerní čtení pro děti; 17:00

13. 5. Píšu, píšeš, píšeme

odpolední program pro mladé budoucí autory, kteří jsou žáky 1. stupně ZŠ; 13:00

13. 5. Ozdobné náramky

tvoření barevných náramků v programu Šikovné ruce pro děti od 9 let; 18:00

■ Sedlčany – hvězdárna

6., 7., 13., 14. 5. Pozorovací program

20:00–23:00

■ Sedlčany – Luční ulice (Mrskošovna)

7. 5. Festival volnočasových aktivit Volnočasuj

možnost vyzkoušet si různé sporty a aktivity nejen pro děti, streetwork a parkour, skákací hrad a další; 13:00

7. 5. Oslavy svátku svatého Floriána

ukázky vybavení, techniky a cvičení hasičů, ukázky zásahu na hořící vozidlo, ukázka hašení a další; 13:00

■ Krásná Hora nad Vltavou – kult. dům

7. 5. Společenský večer ke Dni matek

vystoupení dětí ZUŠ a ZŠ a další, hraje Axiom; 17:00

■ Sedlec-Prčice – před budovou MÚ

7. 5. Květnová tryzna

za oběti 2. světové války

tradiční májová tryzna u pomníku v Komenského ulici v Sedlci; 17:00

■ Počepice – před ZŠ

7. 5. Vítání ptačího zpěvu

spoluúčast v evropské akci, procházka do okolní krajiny s ukázkou kroužkování ptáků, vedou M. Chmátal a T. Mandys, ČSO; 8:00

■ Krásná Hora nad Vltavou – kostel sv. Mikuláše

8. 5. Svatofloriánská mše

■ Křepenice – náves

14. 5. Májové slavnosti

výrobky z místní pekárny, dílničky pro malé i velké, zahraje kapela Repete; 10:00

■ Sedlčany – park v Tyršově ulici

16. 5. Čist a hrát si můžeme i venku

Obejmi mě, prosím – interaktivní program pro rodiny s menšími dětmi; 10:00

■ Sedlčany – kult. dům

18. 5. Výroční členská schůze místního Svazu

diabetiků ČR
13:00

ROZHLEDNY

■ Onen Svět

Langova rozhledna

o víkendech a svátcích; 09:00–18:00

■ Osečany

Drahoušek

o víkendech a svátcích; 10:00–17:00

■ Přední Chlum

Milada

o víkendech a svátcích; 10:00–18:00

■ Mokrsko

Veselý vrch

o víkendech a svátcích; 11:00–17:00

Všechny podrobnosti k uvedeným akcím najdete na našich internetových stránkách

www.sedlcansky-kraj.cz v rubrice Kalendář. Umístění akce do rubriky je zdarma. Upoutávky posílejte včas e-mailem na: kalendar@sedlcansky-kraj.cz nebo poštou na adresu redakce.

Pátý ročník Veteránů prvomájových Petrovic přilákal stovky návštěvníků

Dokončení ze strany 1 návštěvníků. Atmosféru celý den příjemně podkreslovala country kapela Starý šedivý psi.

Nechyběla spousta zajímavých hostů, s nimiž moderátor Marek Cihlár postupně dělal rozhovory. Nebyla tak nouze o zajímavé vyprávění a perličky týkající se vystavovaných exemplářů i motosportu.

Stará škoda s třeshnovou větvíčkou za stěračem připomněla 1. máj, lásky čas...

Mezi hosty zavítal například Milan Horka s autobusem Tatra 500, závodník Pavel Šofr s vozem Ford Cosworth a další.

Když skončil zápis všech moto účastníků a představení vozidel,

zajímavé úkoly. V pozdním odpoledni se posádky historických strojů postupně vracely zpět do Petrovic, a zatímco si dávaly konečně oběd, pořadatelé počítali výsledky. Kromě klasického umístění došlo ještě k vyhlášení absolutního vítěze všech skupin (vítěz vítězů pohárů), který obdržel Putovní pohár

starosty obce Petrovice. Ten si letos z rukou Petra Štěpánka odvezl Jiří Čunát z nedalekého Milevska se svoji ČZ Trial.

A jak hodnotil pátý ročník pořadatel Jaroslav Šrůt? „Jsem velice spoko-

Velkou pozornost poutal autobus Tatra 500.

začaly stroje postupně startovat na plánovanou spanilou jízdu na novém okruhu přes přehradu Orlík. Účastníci si ji mohli prohlédnout pod i na hrázi a později absolvovat prohlídku vnitřku přehradu s elektrárnou. Aby to nebylo pro motoristy tak jednoduché, při vyjíždce krásnou krajinou museli plnit

jený, jak s účastí strojů, tak s účastí návštěvníků. Ti se netajili tím, že se den vyvedl a byli spokojeni. Už se těším na šestý ročník.“

Jana Motrincová

Reklamy na auta

Kachna
studio reklamy

www.kachna.info ☎ 318 822 042

Po Brotánkově penaltě fanoušci bouřili radostí

TJ Tatran Sedlčany – FK Viktoria Mariánské Lázně 4:2 (2:0)

SEDLČANY Ve 23. kole divize A zavítal do Sedlčan v neděli 1. května tým z Mariánských Lázní. Tatran před zápasem věděl, že potřebuje body jako sůl i proto, že Hořovice vyhrály a přeskočily jej v tabulce.

Slibný start

A první branka padla do sítě hostů. Ve 27. minutě propálil Michael Dvořák vše, co mu stálo v cestě, a balon se zastavil až v síti – 1:0. Po půlhodině hry bylo ještě veseleji, když se po rohovém kopu prosadil hlavičkující Lukáš Brotánek – 2:0. Do po-

ločasové přestávky tak šli domácí borci zvesela.

Nervy až do konce

Druhý poločas se brankář Lukáš Dřevojan nenudil. Všechny nebezpečné pokusy Mariánských Lázní kryl až do 65. minuty, kdy ho překonal Jakub Nedbalý – 2:1. Ještě hůře bylo Sedlčanským v 78. minutě, Marek Skopový totiž vyrovnal na 2:2. Tatran ztráta v podobě vedení o dvě branky nezlomila a překonal i tlak hostů, kteří mohli zvrátit vedení na svoji stranu. Když už se blížil konec zápasu a běžela 88. minuta, rozhodčí Lukáš Langmajer uviděl nedovolený kontakt v pokutovém území a odpískal penaltu pro domácí tým. K pokutovému kopu se postavil Lukáš Brotánek a byl úspěšný – 3:2.

Všech 208 diváků bouřilo radostí. Hosté se nevzdali a jen díky brankáři Dřevojanovi nebylo hned zle. Při snaze o vyrovnání se objevil v malém vápně i brankář Daniel Šmejkal, míč z rohového kopu se k němu nedostal, ale našel si Matěje Habarta, který k radosti zelenobílých z protiútoku stanovil konečné skóre na 4:2.

Sestava: Dřevojan – Hofman, Kdolský (68. Krůta), Repetný, Lípka, Hanuš, Dvořák, Haas (85. Kouklík), Brotánek, Sochůrek (61. Habart), Novotný (61. Sosnovec).

Tatran je po 23. kole v tabulce na čtrnáctém místě s 18 body a skórem 35:62. Další utkání hraje v sobotu 7. května od 17 hodin na hřišti devátých Rokycan.

David Štverák

Dubnové počasí bylo k mladým ragbistům nemilosrdné, ti přesto podávali obrovské výkony

SEDLČANY Předseda sedlčanského ragbyového oddílu a trenér dětí Miloš Vodrážka redakci informoval, co nového se v klubu událo v uplynulém měsíci. Jeho současní i dřívější členové se představili hned na několika turnajích.

„Na tradičním mezinárodním turnaji PYRF (Prague Youth Rugby Festival) jsme v neděli 3. dubna měli dvě želízka v ohni,“ uvedl Miloš Vodrážka. „První byl Maty Kabrhel v dresu společenství AMMOR, což je Asociace malých a mladých oddílů ragby, v kategorii U12. V Říčanech za tým Babic nastoupila naše odchovankyně Mirka Švagrová. Mirka si hru užívala stejně jako všechna děvčata v babickém týmu a pomohla k celkovému druhému místu v kategorii U18. Vyhrály dívky z Litvy.“

Zatímco dosud si mladí ragbisté odpočinuli od deštivého počasí, na turnaje v neděli 24. dubna nepršelo, ale doslova lilo celý turnaj a k tomu byla zima. Podle slov sedlčanského trenéra patří obrovské uznání všem malým i větším hráčům i hráčkám, protože podávali obrovské výkony.

„V Rakovníku jsme v AMMORu měli už více hráčů. Kromě Matyho Kabrhela jsme vyvezli i další nové mladé ragbisty, kteří se zapojili do céčkových týmů, a ne špatně. Naši desetiletí hráči si to rozdávali na Iuridice v Chrástanech ve skupině B. Podle výsledků by již příští týden mohli vyzkoušet áčko. Bohužel už nyní víme, že budeme

mít úplně jinou sestavu, a tak budeme ještě béčkoví. Osmičky na Spartě ve skupině A byly ve znamení obrovského nasazení, vyrovnaných utkání a chybělo jen trochu více štěstí. Naši soupeři ale byli skutečně silní. Na další turnaje počítáme dál s touto skupinou,“ uzavřel Miloš Vodrážka.

David Myslíkovan

Mirka Švagrová nastoupila v týmu Babic v mezinárodním turnaji také proti Vídní.

Fotbalové víkendové výsledky

23. kolo divize A

TJ Tatran Sedlčany – FK Viktoria Mariánské Lázně 4:2 (2:0)

Branky Sedlčan: 27. M. Dvořák, 33. a 88. (p) L. Brotánek, 90. M. Habart

23. kolo krajského přeboru I. A třídy skupina A

SK Votice – TJ Sokol Sedlec-Prčice 1:3 (0:1)

Branky Sedlec-Prčice: 36. V. Kabiček, 53. (p) M. Davídek, 59. T. Pištěk

21. kolo krajského přeboru I. B třídy skupina E

SK Černolice SK Petrovice – MFK Dobříš B 1:1 (1:0)

Branka Petrovic: 7. (p) O. Štemberk

TJ Sokol Nová Ves pod Pleší – TJ Tatran Sedlčany B 3:3 (1:1)

Branky Sedlčan: 33. a 64. D. Čipera, 68. M. Barták

22. kolo okresního přeboru

TJ Tatran Sedlčany C – SK Spartak Příbram B 1:2p (1:1)

Branka Sedlčan: 19. M. Novák

TJ Sokol Rosovice – SK Kosova Hora 5:2 (2:0)

Branky Kosovy Hory: 59. J. Nouzecký, 69. M. Staněk

FK Sparta Luhy – TJ Sokol Dublovce 1:7 (0:4)

Branky Dublovic: 28., 40 a 88. J. Lomoz, 36. a 80. M. Vondrák, 44. J. Kutil, 52. J. Janda
TJ Sokol Počepice – SK Litavan Bohutín 0:8 (0:2)

22. kolo III. třídy skupina B

TJ Krásná Hora – SK Oboří 4:2 (1:1)

Branky Krásné Hory: 16. a 42. M. Hubička, 59. V. Čanda, 87. M. Koudelka

TJ Sokol Dublovce B – TJ Prostřední Lhota 5:3 (1:1)

Branky Dublovic: 46. R. Janoušek, 51. (p) L. Kozel, 67. a 90. O. Šimek, 78. M. Dudek
TJ Sokol Kamýk nad Vltavou – TJ Vltavan Hřiměždice 0:2 (0:1)

Branky: 26. M. Jílek, 71. M. Matějka

TJ Sokol Sedlec-Prčice B – TJ Vltavan Borotice 1:2 (1:1)

Branka Sedlec-Prčice B: 4. J. Žaloudek

TJ Sokol Nová Ves pod Pleší B – TJ Sokol Jesenice 1:4 (0:2)

Branky Jesenice: 16. L. Pomahač, 41. a 63. T. Jůna, 52. P. Čejda

8. kolo IV. třídy skupina D

FK Drevníky – TJ Krásná Hora B 3:1 (2:1)

Branka Krásné Hory: 33. F. Kakeš

8. kolo IV. třídy skupina E

Obořiště – SK Klučenice 2:4 (1:2)

Branky Klučenic: 7. a 65. H. Holan, 30. (p) a 78. M. Zápotočný

TJ Vltavan Hřiměždice B – TJ Sokol Dolní Hbity 3:4 (3:3)

Branky Hřiměždice: 19., 33. a 40. D. Poslušný

19. kolo krajského přeboru staršího dorostu skupina A

SK Kladno B – TJ Tatran Sedlčany 5:0 (3:0)

19. kolo krajského přeboru mladšího dorostu skupina A

SK Kladno B – TJ Tatran Sedlčany 4:0 (2:0)

25. kolo krajského přeboru starších žáků skupina A

TJ Tatran Sedlčany – FK Čechie Kralupy nad Vltavou 8:0 (5:0)

Branky Tatraru: 12., 17. a 53. D. Vovsík, 1. D. Barták, 11. P. Pudil, 33. V. Tatek, 40. T. Hodouš, 66. P. Moudrý

25. kolo krajského přeboru mladších žáků skupina A

TJ Tatran Sedlčany – FK Čechie Kralupy nad Vltavou 1:6 (0:0)

Branka Tatraru: 51. J. Vávra
David Štverák

Ondřej Čermák vstoupil do světového šampionátu v sajdkárkrosově úspěšně

MARKELO V holandském Markelu se na konci dubna konal první závod Mistrovství světa v sajdkárkrosově.

násobný světový šampion, Holanďan Etienne Bax a jeho spolujezdec, Ondřej Čermák z Dublovic.

Vítězná posádka: Ondřej Čermák (vlevo) a Etienne Bax

Potvrdit svoji formu z předchozích závodů v něm chtěla nově sestavená dvojice, kterou tvoří několika-

Ondra redakci kontaktoval hned při nedělní cestě ze závodů a měl dobrý důvod k radosti. Úvodní

podnik světového šampionátu totiž holandsko-česká posádka absolvovala velmi úspěšně. „Už od sobotních tréninků a kvalifikace jsme byli s motorkou spokojeni,“ řekl nám Ondřej Čermák. „V sobotu se jezdí volný trénink, prekvalifikace a samotná kvalifikace. A podle výsledku kvalifikace se stavíme na start do nedělních závodů, kdy se jezdí dva. Kvalifikaci jsme odstartovali na první příčce a tu si i udrželi až do cíle, takže jsme měli skvělou pozici do nedělních závodů. Také jsme si užívali psychický klid a pohodu v týmu. Na nedělní závod jsme se těšili. A dokázali jsme v obou startech být nejrychlejší a oba závody jsme vyhráli. Máme nesku-tečnou radost, tohle nás nabudilo do dalších závodů nejlépe.“

Příští závod čeká posádka v České republice, a to v Lokti ve dnech 21.–22. května.

David Myslikovjan

Benjamínci přivezli medaile z pražského závodu

PRAHA Sedlčanský kanoistický oddíl odjel o víkendu do Prahy na letošní první závody – jubilejní 40. ročník Memoriálu Dr. K. Popela, který se konal na půdě loděnice Klubu vodních sportů (KVS). Tento tradiční závod se jezdí každoročně na počest dlouholetého předsedy KVS Praha, který jako jediný Čech předsedal i Mezinárodní kanoistické federaci ICF.

Závodilo se tentokrát pouze v single kategoriích na tratích v délce jedné míle a pro ty nejmenší byla trať dlouhá 200 metrů. Na startu nastoupili také nejmladší sedlčanstí adepti Ondra Kafka a Petr Jarůšek.

Oddíl jeel ani tentokrát

domů s prázdnou a přivezli si s sebou cenné medaile. V kategoriích benjamínků A se umístili Lada Tulacho-

vá a Hynek Houda na 3. místě, v kategorii benjamínků B získal Tomáš Řezáč 2. místo.

-kř-

Závodů se aktivně účastnil i olympijský medailista a mistr světa Josef Dostál, se kterým se děti mohly potkat. Zleva Josef Dostál, Tomáš Andrlé, Tadeáš Faktor, Vašek Hes, Tomáš Řezáč a Hynek Houda

E S E J

Šoa a vycházka Ukrajinců

Máme schůzku u kašny na sedlcanském náměstí jako každý čtvrtek ve 14 hodin, abychom našim novým sousedům ukázali, kde žijí. Dneska ale odejít nemůžeme.

Je čtvrtek 28. dubna a je Den šoa, který připomíná válečnou genocidu evropských Židů, kdy je zvykem číst po celé zemi veřejně jména zahynulých židovských spoluobčanů. A tak povstane náš hlouček z laviček a v úctě naslouchá jménům zavražděných obyvatel z Kosovy Hory a Sedlčan. Na téměř prázdném náměstí čtou Sláva Bloch, Petr Ehl, Zuzana Křížová, Bára Kolářová a Jiřina Fleischmannová jméno za jménem a mne mrazí. Mám pro to, kromě přirozeného soucitu s oběťmi a hrůzy z nelidskosti, několik dalších důvodů.

Vybavuje se mi návštěva památníku Yad Vashem v Jeruzalémě v roce 1994, tohoto Světového centra upomínky na holokaust. Zejména ta hluboce jímavá chvíle, kdy člověk nakonec vstoupil do neosvětlené místnosti, až posléze si povšiml mírného světla nad sebou. A teprve když vzhledl, spatřil hvězdy. Každá z nich je spojena s nahlas vyslovovanými jmény obětí.

Druhá vzpomínka se váže k události spojené s neonacistickým hnutím v Plzni, které vrcholilo 19. ledna 2008 pochodem povoleným ta-

mějším městským úřadem! Trasa vedla kolem Velké synagogy, kam se sjely stovky lidí, aby pomohly zachovat úctu k tomuto místu i národu. Zapsala jsem si tehdy básnický své dojem:

zástup vzpomíná, v úctě naslouchá jménům Židů, kteří se proměnili za velké tragédie Evropy v dým...

synagoga, dříve jejich, teď

lečných operací v rodné zemi našich nových sousedů, kteří uprchli před ruskou zvrácenou strategií vedenou v duchu nacistického Německa, je hodna pozoru i odporu. I když si zvykáme na hrůznou přítomnost války nedaleko od nás, většina lidí je ohromená, že je vůbec možné vést válku v dnešní době. Je už nepříjemná,

síla, jen nejsme možná dost zvyklí ji takto vnímat.

A tak co mohu kromě jiného bezprostředně právě teď udělat je, že vykročím s Ženjou, Nadjou, Julijí, Stjepem, Svjetlanou, Euženijí a Olenou směrem ke zdejšímu ikonickému místu, vrchu Hluchá. Říkám jim, že se mne po přistěhování všichni ptali, jestli už jsem tam byla.

Zleva: Euženija, Olena, Nadja, Ženja, Svjetlana, Julija, Stjepan

útočiště naší touhy po živé paměti zabírající barbarství neonacistů

policejní kordon nečekaně promění se v čestnou stráž, roubící posvátné místo

jména zní a zní... na nebi policejní vrtulník a bezpočtu holubů třepot křídel umocňuje rabínovu modlitbu

A teď stojím na sedlcanském náměstí s Ukrajinci a mrazí mě mnohonásobně.

Podobnost dnešních vá-

a přesto se děje. Obě války minulého století zanechaly v osudech rodin hluboká traumata. Každé z nich se válka nějak tragicky dotkla. Nikdo si přece nepřejeme, aby obrovské oběti Židů i našich předků byly marné. Temné síly zvuče působí velmi mocně. A zároveň neustále celosvětově narůstá lidská solidarita i vzájemná úcta a soucit nebyvalou měrou jako nikdy dříve. To je také

Že tam musí zajít každý Sedlčanaček. Výhledem z vrchu na mimořádně bohatou tvářnost místní krajiny i naši noví sousedé prošli svým způsobem zasvěcením do zdejšího společenství kraje stejně tak, jako jejich předchůdci.

Pokud budete mít chuť, klidně se k nám o čtvrtcích ve 14 hodin u kašny můžete přidat. Půjdem na další z překrásných zdejších míst.

Iva Fišerová

G L O S A

Tak hoši do toho

Po sametové revoluci u nás vzniklo 31 odborových svazů sdružených do Českomoravské konfederace odborových svazů (ČMKOS). Konfederace má po každých čtyřech letech sjezd, kde volí hlavně předsedu. Minulý týden byl zvolen potřetí (bez soupeře) Josef Středula. Po průmyslovce a krátkém zaměstnání údržbáře ve válcovně je zaměstnán stále v odborech. Mimo

normální život. Občas se ukáže a dává zaměstnavatelům nesmlouvavé požadavky. Ber kde ber.

A tak se nyní s opozicí přetahují, kdo bude pro naše lidi vymýšlet lepší ultimáta s požadavky na vládu. Proč ne? Za nic nezodpovídají, rozhodování se lidem líbí. Nové vláde poslal ČMKOS dokonce asi dost narychlo deset doporučení – fráze na frázi. Když psali sedmé doporučení, již

nevěděli, co psali o daních ve čtvrtém doporučení. A některá doporučení nechápu. Např. doporučuje nové vládě začít daňovou reformu odstraňováním dávno známých a dodnes neřešených... Copak to dávno známé dodnes neřešené ještě nikomu nedoporučili řešit? Copak s tím doporučováním čekali do 19. října 2021, kdy tohle sesmolili? To minulá vláda nevěřili, že by to zvládla? Nedivím se.

Na sjezd si odboráři pozvali prezidenta. Asi si vzpomněl, co sám jak ve vládě, tak na Hradě zanedbal, a řekl: „Když bojuješ, Pepo, o zvýšení životního minima a minimálních platů, je to málo. My zoufale potřebujeme motivaci ke zvýšení produktivity.“ To je fakt. Potom je naděje na přiblížení aspoň Rakousku. Tak hoši, teď po sjezdu do toho!

Vladimír Roškot

S L O U P E K

Už si to sedlo, Kamile

Poprvé v životě usedám jako první do hlediště. Je úterý večer a my jsme se s manželem vypravili do drážkovského divadla na odložený novoroční koncert Kamila Strihavky s jeho kolegy z The Leaders Acoustic Bandu. Na pódiu je připraveno mnoho hudebních nástrojů pro osmičku hudebníků. Začínají instrumentálkou a už teď je jasné, že tady nejsme zbytečné.

Kamil působil nejistě a neustále opakoval, že si musí po té covidové pauze zvyknout, ale že si to sedne. Koncert byl skvělý a tak se nebylo čemu divit, že jsme jeho protagonisty v závěru odměnili aplausem ve stoje. Kamil i ostatní muzikanti se samozřejmě vrátili na přidavek a když nás zpěvák usazoval, ze sedadla přímo přede mnou se ozvalo: „Už si to sedlo, Kamile!“ Ano. Byl to přesně zážitek, který jsme po těch dvou letech potřebovali. Sedlo si všechno.

Ještě týž týden jsme se rozhodli podpořit svou návštěvou také druhý blízký kulturní stánek – Kulturní dům Josefa Suka v Sedlčanech. V neděli sem přijel Štefan Margita s klavíristou Michalem Kindlem a violoncelistkou Iris Moris. Seděli jsme asi uprostřed poloprázdného hlediště. Bylo mi to opravdu líto a s postupujícím večerem ještě více. Skvělý hudební zážitek asi očekávali všichni příchozí. Vyklubala se z toho ale také příležitost velkého pobavení.

Štefan neustále komunikoval s publikem i svým hudebním doprovodem. Byl uvolněný, usměvavý a celý koncert měl velmi pozitivní náboj. Dokonalost tomu dodal okamžik, kdy se sami protagonisté tak odbourali, že jednu z písniček zahráli až na třetí pokus. Iris si dokonce utírala slzy smíchu a myslím, že nebyla v divadelním sále jediná. I tady jsme hudebníky odměnili potleskem ve stoje. Náš kulturní týden se vydařil nad očekávání!

Olga Trachtová
Hadáčeková

SLOUPEK

Šťastné posezení s vrstevníkem

V životě jsem měl různé impulsy k návratu do předškolního dětství, kdy byla válka. Její poslední dva roky jsme byli ze Sedlčan německými okupanty vyhnáni. Moje rodina našla střechu nad hlavou v Obděnicích.

Celý život jsem k té pěkné vesnici pocítoval jakýsi dluh – nedostatek zájmu o její poválečné dění nebo i osudy kamarádů a obyvatel, které jsem jako děčko poznal. Byla spousta jiných starostí a čas plynul. Občas jsem tam zajel, abych viděl Křížkovu chalupu na konci vesnice směrem na Radešice a pokoušel jsem se někoho oslovit. Chtěl jsem najít vrstevníka, který tam žil od války do současnosti. Souhrou náhod jsem zjistil, že takový existuje a jsme stejně staří – jde o bývalého obděnického kronikáře Josefa Žemličku. Souhlasil s mojí návštěvou. Kvůli covidovému času k ní došlo až minulý týden. Jako by tušil, co mě může zajímat, nemusel jsem téměř klást otázky, krásně vyprávěl přes tři hodiny. Ty samozřejmě nestačily. Na rozdíl ode mne si spolehlivě vybavoval jména mnoha osob. Bylo to šťastné posezení s vrstevníkem, který jasně vyjadřuje a zdůvodňuje své názory.

Jen jsme usedli, vzal mi z úst myšlenku, jak jsme se mýlili. Oba jsme od konce druhé světové války až do letošního 24. února doufali, že takové zlo se na světě již nikdy nemůže objevit. Že všichni politici, kdekoli vládoucí, jsou poučení, odstrašení a nemohou nikdy začínat nic podobného jako Hitler se Stalinem v Polsku. Shodli jsme se, že mladší lidé naše vzpomínky nebrali, druhá světová je pro ně jen spousta černobílých fotografií a my jsme tehdy byli dětmi, tak co můžeme povídat...

Historik Tomáš Zouzal, autor knihy Zabráno pro SS, při každé příležitosti vyzývá veřejnost, aby byly vzpomínky pamětníků využívány při výchově. Dokud ještě žijí. Ono nejde jen o válku. Kdo žil pouze v době, ve které byl v ústavě článek o jediné vládnoucí straně KSČ, může to naše nedávné směřování považovat za normální a potom snad i Putinovu totalitu považovat za žádoucí pořádek. Doufejme, že tentokrát bude sjednocený demokratický svět schopen to šílenství Putinovi sice pozdě, ale přece jen zatrhout.

Vladimír Roškot

KOMENTÁŘ

Příčina a následek

Někdo tyto dva sousledné logické prvky zaměňuje kvůli své rozumové nedostatečnosti, jiný zase zcela záměrně, aby manipuloval svým okolím, nebo, lidověji řečeno, se z něčeho vylhal.

Přečetl jsem si zprávu, že 26 zemím hrozí státní bankrot, protože se globálně výrazně navýšily úrokové sazby, a splácet dluhy je tak mnohem dražší než dřív. Na první pohled to zní rozumně, chudáci státy. Ale když má někdo žádný nebo nízký dluh, jak moc ho trápí vyšší úroky? Vůbec nebo málo. Ve vyšší úroků ta hlavní příčina problému tedy není. Toť k finanční gramotnosti předchozí vlády.

Další názorný příklad je tvrzení nájezdníků z východu, že Ukrajina brání míru, protože se odmítá vzdát. Kdyby to nebylo tak smutné, tak to snad i pobaví. Je to jak z toho nekorektního vtípu o Fero-vi, který se u soudu obhajuje tím, že ten gadžo mu na ten nůž spadl sám. A pak ještě třikrát... Učitelka, která žákům vykládá takové bludy, je zralá do blázince nebo do věze-

ní. Podle toho, jestli těm dezinformačním blábolům skutečně věří anebo vědomě lže. Žáci druhého stupně základní školy projeví vyšší inteligenci než ona, proto je těžko může dál učit.

Vysvobodit člověka z deformované reality konspiračních teorií je prý stejně těžké jako někoho vytrhnout z náboženské sekty. Takoví lidé nevidí pravdu, i když ji mají přímo před očima. Gangréna se ale také neléčí tak, že by se lékař pustil do marného zachraňování té části končetiny, která už shnila. Naopak se ze všech sil snaží zachovat zdravou tkáň.

Doufejme v lepší zítřky. Zlo lze zastavit jen silou. Čím víc zbraní poputuje do Kyjeva, tím větší šance na mír. Kdo si myslí opak, nepochopil situaci. Sankce pomohou, ale samy na to nestačí. I zchudlé Rusko bude do armády pumpovat stejné peníze. „Tatínku, vodka prý hodně podražila. Znamená to, že teď budeš mňít pít? – Ne, vy budete mňít jíst.“

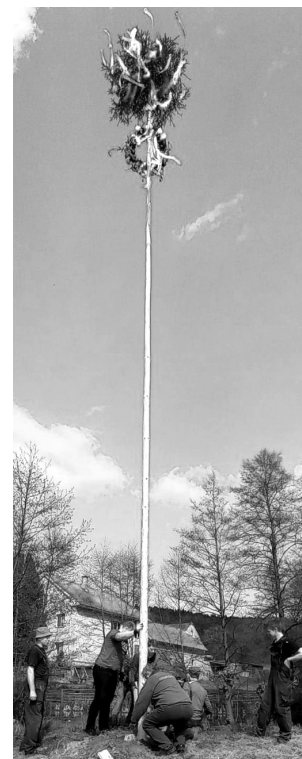
Bohumil Vohanka

SLOUPEK

První celoosadní událost 21. století

Stavění májky je tradice, která se v řadě měst a obcí drží po staletí. To ale nelze říci o naší osadě, o Vítězi.

Májka se tu na návsi, alespoň za posledních třicet let, co pamatuji, nestavěla. Ani jsme se nikdy hromad-

ně nescházeli. Ale rozhodli jsme se to změnit, slovo dalo slovo a 30. dubna odpoledne jsme byli příjemně překvapeni. Na návsi celá ves – místní i s příbuzenstvem z okolí. Jedni nesli občerstvení, druzí něco silnějšího, májku jsme postavili, uhlídali a někteří se rozcházeli až za svítání.

S trochou nadsázky můžeme říci, že tato akce byla u nás první celoosadní událostí ve 21. století. Doufám, že jsme tím odstartovali kulturní dění v osadě, že tato tradice se u nás uchytí a že se budeme scházet i častěji. Přece jen osobní kontakt s lidmi, vedle kterých žijeme, je důležitý.

Vojtěch Kolín

Studenti sedlčanského gymnázia i obchodní akademie měli v pátek ztížený přístup do školy. Málokdo totiž unikl sprše, nevyžádanému líčení či holící pění ve vlasech. To vše ovšem za bujarého veselí, které k poslednímu zvonění maturantů neodmyslitelně patří. Foto: Lucie Kakosová

